

τοῦ προκειμένου οὐκ ὀλίγα μέχρι καὶ τῶν κοιλιῶν μυῶν ἔχον τὰ κοινά.

Κατὰ ταῦτα τοίνυν, ὡς διὰ τοῦ Μηλίου ἀγάλματος συνεδέθη¹ μετὰ τῶν προγενεστέρων τὸ ἐκ Πτώου (Ἐθν. Μ. 10) καὶ τὰ περὶ αὐτό, οὕτω διὰ τοῦ Ἀττικοῦ κούρου κερδαίνομεν τὸν κρίκον τὸν συνδέοντα τὴν μεταξὺ τῶν ἐκ Πτώου δύο ἀγαλμάτων (ἦτοι τῶν ἀριθ. Ἐθν. Μ. 10 καὶ 12) διακεκομμένην ἄλυσιν, ἀνάγοντες δὲ τὴν ποίησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀγάλματος εἰς τοὺς κατὰ τὸ 3^{ον} τέταρτον τῆς 6^{ης} ἑκατονταετηρίδος χρόνους², ὑπολαμβάνομεν ὅτι δὲν ἀμαρτάνομεν πολὺ τοῦ ἀληθοῦς.

Ἐν τέλει προσθετέον λέξεις τινὰς περὶ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως. Ἐὰν τὰ κατὰ τοῦτο ἦσαν ἀκριβέστερον γνωστά, πιθανῶς θὰ ἐλύετο τὸ ζήτημα ἂν τὸ ἐν λόγῳ ἄγαλμα εἶνε θεὸς ἢ θνητός. Πρὸς τοῦτο μετέβην τελευταῖον εἰς Κερατέαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ντάρδιζαν³, ἀπέχουσαν αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς 50/60 τῆς ὥρας. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω παρὰ τῶν χωρικῶν ἐπαρκεῖς καὶ σαφεῖς εἰδήσεις. Ἀπὸ τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρέθη τὸ ἄγαλμα

(οὐ μακρὰν τοῦ αὐτόθι φρέατος), διήκει, ὡς μοι εἶπον, πρὸς νότον σειρὰ λίθων (εἰς μῆκος 8,50 μ.) μετὰ ἀσβέστου, πλίνθων καὶ κεράμων· ἡ σειρὰ καμπτομένη εἶτα πρὸς ἀνατολὰς εἰς ὀρθὴν γωνίαν βαίνει ὡς 1,50 μ. καὶ χωρεῖ ἴσως εἰς τὸ παρακείμενον ἀκαλλιέργητον κτήμα. Ἐπὶ τόπου ἐγὼ εἶδον μέρος τοῦ γωνιαίου λίθου ἐξέχον μικρὸν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν. Σπουδαῖον ἐν τούτοις κρίνω ὅτι ἐν τῷ πλησίον κτήματι τῶν ἀδελφῶν Ἀντωνίου, ἐν ἀποστάσει ὡς 100 μέτρων πρὸς ἀνατολὰς ἀπὸ τῶν εἰρημένων λειψάνων, εὐρέθη τὸ ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον, ὅπερ ἀνέγραψα ἐν Δελτ. Ἀρχαιολ. 1892 σελ. 25 ἀριθ. 1. Τὴν τότε δὲ περὶ ἱεροῦ ἐκφρασθεῖσαν εἰκασίαν μου ἐπαναλαμβάνων καὶ ἐνταῦθα φρονῶ ὅτι, ἂν αὐτόθι ἐνεργηθῆ ἀνασκαφή, μέλλει βεβαίως νὰ διευκρινήσῃ τὰ κατὰ τὸ ἀνάγλυφον καὶ τὸ ἄγαλμα καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα ἀναφορὰν αὐτῶν, ἂν ὑπάρχη, ἢ τοῦλάχιστον θὰ πορίσῃ πιθανῶς ἡμῖν τὰ ἐλλείποντα κῶλα τοῦ Ἀττικοῦ κούρου.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

1. Βάσις ἀναθήματος τετράπλευρος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου μετὰ λάκκου ἄνωθεν. Πλ. 0,41, ὕψ. 0,21, πάχ. 0,32. Μέγεθος γραμμάτων 0,01, τὸ Ω ἀνοικτόν. Ἀριθ. καταλ. 86. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι ἐχαράχθησαν τὸ πρῶτον διὰ μικροτέρων γραμμάτων, εἶτα δὲ ἀπεξέστησαν καὶ ἐχαράχθησαν ἐκ νέου· τινὰ δ' ἐκ τῶν πρώτων γραμμάτων εἶνε καὶ νῦν ἐτι σαφῆ. Τὰ κάτωθι τῶν δύο πρώτων στίχων περικλείονται ἐντὸς στεφάνου ἐλαίας.

ΟΙΕΤΡΑΙΙΩΤΑΙΕΤΕΦΑΝΩΞΑΝΤΕΣΤΟ,
 ΞΤΡΑΤΗΓΟΝΑΝΤΙΞΤΕΦΑΝΩΞΕΝΤΕΞΑΝΕΘΕΞΑΝ
 ⊙
 ΞΤΡΑΤΗΓΟΞ

¹ Κατὰ τὸν Holleaux BCH. 1892 σελ. 567.

² Πρὸς Mitth. d. att. Inst. 1892 σελ. 79 (Sauer).

³ Ντάρδιζα (ἀλδανιστὶ) = ἡ ἄπιος, παρὰ τὸ ντάρδα = τὸ ἄπιον.

ΘΡΑΞΥΒΟΥΛΟΞ
 ΘΡΑΞΩΝΟΞ
 ΕΡΧΙΕΥΞ

Οἱ στρα(τι)ῶται στεφανώσαντες τὸ(ν)
 στρατηγὸν ἀντιστεφανωθέντες ἀνέθεσαν.

(Ὁ)

στρατηγός
 Θρασύβουλος
 Θράσωνος
 Ἐρχιεύς.

2. Τεμάχιον ἐπιστεγάσματος σηκομόρφου τινὸς μικροῦ μνημείου ἐλλιπὲς ἑκατέροθεν. Πλ. 0,30 ὕψ. 0,09, πάχ. 0,085. Ἀριθ. καταλ. 62. Μέγεθος γραμμάτων 0,012· φαίνονται τῶν αὐτῶν χρόνων πρὸς τὴν προηγουμένην ἐπιγραφήν.

Θ Ε Ξ Α Ν   Ξ Τ Ε

Οἱ δεῖνα ἀνέ]θεσαν στε[φανωθέντες

3. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ στήλης τινὸς στρογγύλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἑλλιπές. Ὑψος σχεδὸν 0,03, σωζομένη περίμετρος 0,07, ὑπολογιζομένη διάμετρος 0,52. Μέγεθος γραμμάτων 0,014· χρόνοι οἱ αὐτοί. Ἄριθ. καταλ. 332.

Μ Η Τ Ρ Ι Ο Ξ   [Δη]μήτριος

Ἡ ἐπιγραφή ἦτο πιθανώτατα ἀναθηματική.

4. Τεμάχιον στρογγύλης στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἑλλιπές. Ὑψος 0,09, σωζομένη περίμετρος 0,18, ὑπολογιζομένη διάμετρος 0,56. Γράμματα τοῦ Δ' αἰῶνος· μέγεθος αὐτῶν 0,012. Ἄριθ. καταλ. 88 Α.

Τ Ρ Α Τ Ο   -[σ]τρατο[ς]
Θ Η Κ Ε   [ἀνέ]θηκε.

Στ. 2 μετὰ τὸ Ε δὲν ὑπάρχει Ν.

5. Μικρότατον τεμάχιον γλαυκοχρόου μαρμάρου μόνον ἄνωθεν ἀκεραῖον. Πλ. 0,08, ὕψ. 0,033, πάχ. 0,02. Γράμματα ὄχι πολὺ νεώτερα ἀμελῶς κεχαραγμένα, διατεταγμένα δὲ στοιχηδόν· μέγεθος αὐτῶν 0,008, τοῦ Ο δὲ μόνον 0,003. Πιθανῶς καὶ αὕτη εἶνε ἀναθηματική, ὡς τοιαύτη δὲ καὶ συνεπληρώθη. Ἄριθ. καταλ. 321.

Ο Ν Ι Κ Ο   -όνικο[ς] (τοῦ δεῖνος)
Ξ Ι Ν '   [Ἐλευ]σίν[ιος ἀνέ]θηκεν

6. Τεμάχιον λευκοῦ παρίου μαρμάρου πανταχόθεν ἑλλιπές, πρὸς ἀριστερὰν ὁμοῦ φαίνεται ὅτι δὲν λείπεται γράμματα. Μέρος τῆς ἐπιγραφῆς πρὸς τὰ ἄνω εἶνε ἀπεξεσμένον δι' ὀδοντωτοῦ ὀργάνου. Ὑψος 0,20, πλ. 0,16, πάχ. μέχρι 0,08. Τὰ γράμματα εἶνε λίαν ἀμελῶς κεχαραγμένα, πολλάκις δὲ ἐλλείπουν ἐξ αὐτῶν γραμμαῖ τινες (οἷον Λ ἐνίοτε ἀντὶ Α), δὲν ἔχουσιν ὁμοῦ ἐξωγκωμένα τὰ ἄκρα τῶν γραμμῶν· ἐν γένει δὲ φαίνονται

ἀνήκοντα εἰς τὰ μέσα τοῦ Δ' αἰῶνος. Τοῦ Ε συνήθως μὲν παραλείπεται ἢ μέση γραμμὴ, ἐνίοτε ὁμοῦ εἶνε κεχαραγμένη μικροτέρα τῶν ἄλλων, τοῦ Θ παραλείπεται ἢ στιγμὴ, τὸ δὲ Ω ἔχει τὸ σχῆμα Ω, τὸ Ν εἶνε ἰσοσκελές, τὸ δὲ Ξ ὄχι πολὺ ὄρθιον. Μέγεθος τῶν γραμμάτων 0,008-0,01. Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὐρέθη ἐσχάτως ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς δωματίῳ τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου εἰς βάθος 8 μέτρων ὑπὸ τὸ δάπεδον τοῦ στυλοβάτου τῆς ῥωμαϊκῆς στοᾶς, ἐνῶ ὁ πλησίον τοῖχος τοῦ Βουλευτηρίου φθάνει μόνον εἰς βάθος 4,70· εἶνε λοιπὸν φανερόν ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη κατεχώσθη πρὸ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Βουλευτηρίου, ἦτοι ἅμα τῇ προεκτάσει τοῦ τείχους τοῦ περιβόλου πρὸς νότον. Ἄριθ. καταλ. 347 Α.

Μ Α Τ Α Τ Α Υ Τ Ι Κ Ο
Λ Ψ Λ Ξ Τ Ι Ι Ν Τ Ε Χ Ν Ι Ι
Ν Μ Λ Ο Ο Ν Ο Π Ο Σ Δ Ο
Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Ν Ε Ξ Τ Ι Τ
5 Ο Ν Γ Λ Ρ Ο Υ Λ Λ Κ Ο Ν
Ο Ο Ν Ν Ο Μ Ι Ι Ο Μ
Ε Ξ Τ Ο Σ Α Ν Ε Ι Μ
Η Κ Ε Ν Ο Σ

[γραμ;]ματα ταυτί κο - - -
-άψας τ(ή)ν τεχν[ην] - - -
-ν μαθεῖν. Ὅπως δὲ - - -
ἄριστόν ἐστι τ - - - -
5 - ον γὰρ (θ)ύλ(α)κον - -
(θε)ὸν νομίζωμ [μ- - -
- εστος ἂν εἶ μ - -
- ηκεν οσ - - - -

Στ. 2 τὸ δεύτερον γράμμα εἶνε κάκιστα κεχαραγμένον καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσδιάγνωστον, φαίνεται δ' ὁμοῦ ὡς Ψ, ὀλιγώτερον πιθανῶς δύναται νὰ ἐκληφθῆ καὶ ὡς Ρ. Κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους στίχους εὐκόλως δύναται τις νὰ νομίση ὅτι ἡ ἐπιγραφή εἶνε καὶ πρὸς δεξιὰν σχεδὸν ἀκεραία, ὥστε νὰ ἀναγνώσῃ ἐν συνεχείᾳ: [γράμ]ματα ταυτί κο[λ]άψας τήν τεχν(η)ν μαθεῖν, ἀλλ' ἡ ἀπορία τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπομένων ἀποδεικνύει πεπλανημένην τὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν. Οὐδαμῶς ἀπίθανον ὁμοῦ νὰ εἶνε μέρος τῆς λέξεως κολάπτειν τὸ ἐν στ. 1 ΚΟ, ὡς καὶ τὸ ἐν στ. 2 ΑΨΑΣ.

Στ. 5 ἄνωθεν τῶν γραμμάτων ΟΥ ὑπάρχει ἐ-

φθαρμένον τι και ἀμφίβολον χάραγμα ὡσεὶ Α ἢ Μ, ὅπερ ὅμως δὲν πιστεύω νὰ εἶνε γράμμα δέον νὰ προστεθῆ εἰς τὸν κάτωθι στίχον, ἀλλὰ μᾶλλον τυχαία βλάβη τοῦ λίθου.

Στ. 6 τὸ ἐν τέλει Μ εἶνε βέβαιον, ὥστε φαίνεται ὅτι τὸ τελικὸν ν τοῦ νομίζων ἀφωμοιώθη πρὸς ἐπόμενον μ.

Στ. 7 τὸ ἐν τέλει Μ εἶνε βέβαιον καίπερ ἐφθαρμένον. Τὰ ὑπάρχοντα γράμματα δύνανται νὰ ἀναγνωσθῶσι και ἄλλως, ἢ ὡς ἀνεγνώσθησαν.

7. Δύο τεμάχια στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, τὸ πρῶτον πανταχόθεν ἐλλειπές, τὸ δὲ δεύτερον ἀκέραιον μόνον κάτωθεν. Τοῦ πρώτου μέγιστον ὕψ. 0,45, πλ. 0,16, τοῦ δευτέρου ὕψ. 0,46, πλ. 0,15, πάχος ἀμφοτέρων 0,10 περίπου. Ἐν ἀμφοτέροις τὰ σωζόμενα γράμματα κείνται κατὰ τὸ

α'.

			Ι						
			Ω	Ι	Ε	Τ	Ε	Ρ	
			Ι	.	.	Ε	Ρ	Γ	Α
			Ν	Ο	Θ	Υ	Ρ	Ο	Ι
5			Ξ	Α	Μ	Ε	Ν	Ο	Ν
			Ν	Τ	Ω	Ι	Π	Ρ	Ω
			Ν	Τ	Ω	Ι	Δ	Ε	Υ
			Ν	Τ	Ω	Ι	Τ	Ρ	Ι
			Ν	Τ	Ω	Ι	Τ	Ε	Τ
10			Ε	Τ	Ε	Ρ	Λ	Δ	Ι

Τὸ Τ ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ τοῦ τεμαχίου β' και τὸ Δ ἐν τῷ τελευταίῳ εἶνε λίαν ἐφθαρμένα, ἀλλὰ μοὶ φαίνονται εὐδιάγνωστα.

α'.

[τ]ῷ ἐτέρ[φ]
— ἐργασ —
[μο]νόθυροι τρ[εῖς]
[ἀρ]ξάμενον ἀπὸ
[ἐ]ν τῷ πρώτῳ
[ἐ]ν τῷ δευτέ(ρῳ)
[ἐ]ν τῷ τρίτῳ μο[νόθυροι;]
[ἐ]ν τῷ τετάρτῳ
ἕτερα διάπριστ[α]
β'.
[τ]έτταρ[ες]
[κα]ταρρακτοὶ
ΔΙ σύνδρομ(α)

ἄνω μέρος, ὑπ' αὐτὰ δὲ ὁ λίθος εἶνε ἀκατάγραφος, ἐν μέρει δὲ και ὄχι καλῶς κατεξεσμένος. Ὅτι ἀμφοτέρα τὰ τεμάχια ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς αὐτῆς στήλης ἀποδεικνύει ἡ ὁμοιότης τῆς κατεργασίας τοῦ λίθου και τῶν γραμμάτων. Τὰ γράμματα εἶνε στοιχηδὸν τεταγμένα, ἐξωγκωμένας ἔχοντα ἐνίοτε τὰς ἄκρας τῶν γραμμῶν, φαίνονται δ' ἀνήκοντα εἰς τὰ τέλη τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος. Μέγεθος αὐτῶν 0,006. (Ε, ρ, Ξ, Σ, Ν, ἐν στ. 10 κείται δις Λ ἀντὶ Α). Ἡ σχετικὴ θέσις τῶν δύο τούτων τεμαχίων πρὸς ἄλληλα δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ μετὰ βεβαιότητος· πιθανὸν μόνον μοὶ φαίνεται ὅτι ἔκειντο ὅπως ὑπ' ἐμοῦ διετάχθησαν και ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ ἀπὸ τέλους στίχῳ δύναται νὰ ἀναγνωσθῆ: [ἐ]ν τῷ τρίτῳ μο[νόθυροι τ]έτταρ[ες]· πρβλ. α'. στ. 3. Ὡς φαίνεται ἦτο συνθήκη τις ἐργωνίας. Ἀριθ. καταλ. 56-57.

β'.

			Ε	Τ	Τ	Α	Ρ	Ι	
			Τ	Α	Ρ	Ρ	Α	Κ	Τ
			Δ	Ι	Ξ	Υ	Ν	Δ	Ρ

8. Μάρμαρον λευκὸν ἐλλειπές κάτωθεν και πρὸς δεξιάν, ὡσαύτως δὲ και κατὰ τὴν πρὸς ἀριστερὰν γωνίαν. Μέγιστον ὕψος 0,28, μέγ. πλ. 0,24, πάχ. 0,08. Κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ δὲν φαίνεται οὐδὲν ἔχνος γραμμάτων, μόνον δὲ παρὰ τὸ πρὸς δεξιάν ῥήγμα ὑπάρχουσιν ὀλίγα γράμματα, ἀποτετριμμένα και ταῦτα και λίαν ἀμυδρά· ἀνωτέρω τοῦ σωζομένου πρώτου στίχου ὅμως φαίνεται ὅτι οὐδ' ὑπῆρχον ἄλλα γράμματα. Μέγεθος γραμμάτων 0,007. Μακεδονικῶν χρόνων. Ἀριθ. καταλ. 71.

			Ξ	Ι	Ν	Ο	Θ	Ε	
			Ο	Λ	Π	Ε	Ι	Ρ	Α
							Η	-	
			Ο	Τ					

[Λόγος ἐπιστατῶν Ἐλευσινόθε[ν]
- - Πειραι-

9. Μάρμαρον λευκόν έλλιπές άνωθεν και κάτωθεν και κατά τὸ ανώτερον μέρος τῆς πρὸς δεξιάν πλευρᾶς. Πλάτος 0,32, ύψ. 0,21, πάχ. μέχρι 0,07. Γράμματα λεπτά, έπιμελῶς κεχαραγμένα και ώραία, διατεταγμένα δέ στοιχηδόν· έν στ. 17 ὁμως πλεονάζει έν γράμμα. Μέγεθος αὐτῶν 0,005.

Τὰ άκρα τῶν κεραιῶν εἶνε έξωγκωμένα. Τὸ Ω εἶνε συγκεκλεισμένον, τὸ Ξ συμπεπιεσμένον, τοῦ δὲ Ε ἡ μέση κεραία εἶνε μικροτέρα τῶν άλλων, άπαξ δὲ και παραλείπεται (στ. 24). Έν στ. 5 τὸ πρῶτον γράμμα κατά παραδρομὴν τοῦ χαρακτου, ὡς φαίνεται, έχαράχθη Λ αντί Δ. Άριθ. καταλ. 106.

Ι Α

. . . . . Ι Φ Ι Α Λ Η Α Ρ Ι Υ Ι Α Χ Ρ Υ Ξ Ο Μ Ι . . . . .
. . . . . Ν Α Κ Ε Ι Μ Ε Ν Η : : Α Ε Π Ι Δ Ι Ε Κ Η Χ Ρ Υ Ξ . . . . .
. . . . . Ο Χ Ρ Υ Ξ Ω Κ Α Ι . Γ Μ Α Τ Ε Δ Υ Ο Δ Α . Τ Υ Λ Ι Ω Ι . . . . .
5 . . Λ Ι Ω Δ Υ Ο Κ Α Ι Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ω Δ Υ Ο Λ Ε Υ Κ Ο Υ Χ Ρ Υ Ξ Ι Ο . . . . .
. Ρ Ο Ν Χ Ρ Υ Ξ Ι Ο Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ω Ι Δ Ε Δ Ε Μ Ε Ν Ο Ν Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ξ . . . . .
Ο Ν Π Η Η Ι Ι Ι Ι Ι Ι Ι Σ : : Ε Τ Ε Ρ Α Χ Ρ Υ Ξ Ι Α Μ Η Ι Ι Ε Κ Ω Δ Υ Ο Δ . . . . .
. Ι Ο Ι Α Π Ε Ι Ρ Ο Ν Ε Ξ Τ Ρ Ε Ι Ξ Δ Α Κ Τ Υ Λ Ι Ο . Κ Α Τ Ε Α Γ Ω Ξ . . . . .
. Ω Α Π Υ Ρ Ω Δ Υ Ο Χ Ρ Υ Ξ Ι Ω Λ Ε Υ Κ Ω Δ Υ Ο Τ Ο Υ Τ Ω Ν Ξ Τ Λ Θ Μ . . . . .
10 . Ι Ι : : Α Ρ Γ Υ Ρ Ι Ο Υ Ν Ο Μ Ι Ξ Μ Α Δ Δ Δ Η Η Ι Ι Ι Ι Σ : : Λ Ξ Η Μ Ο . . . . .
Υ Ρ Ι Ο Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν Δ Π Ι : : Ε Ξ Χ Α Ρ Ι Ξ Α Ρ Γ Υ Ρ Α Ξ Τ Α Θ Μ Ο Ν . . . . .
Η Η Ι Ι Ι Ι : : Ξ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ε Ι Α Ξ Π Ι Δ Ε Χ Ρ Υ Ξ Ι Ω Ι Δ Ε Δ Ε Μ Ε . . . . .
. Ρ Α Γ Ι Δ Ι Ο Ν Β Α Ξ Α Ν Ι Ξ Τ Ο Ν Χ Ρ Υ Ξ Ι Ω Ι Δ Ε Δ Ε Μ Ε Ν Ο Ν Ξ . . . . .
. Ω Δ Υ Ο Χ Ρ Υ Ξ Ι Ω Ι Δ Ε Δ Ε Μ Ε Ν . . Φ Ρ Α Γ Ι . Α Ρ . Υ Ρ Ι Ω Ι Δ Ε . . . . .
15 Μ Ε Ν Η Ξ Φ Ρ Α Γ Ι Δ Ε Ξ Λ Ι Θ Ι Ν Α Ι Α Δ Ε Ξ Μ Ο Ι Π Ι Ι . Ν . Ι Α Π Υ . . . . .
Ν Ο Ε Π Ι Π Ε Τ Ρ Α Ν Ξ Τ Λ Ε Γ Γ Ι Δ Ι Ο Ν Ε Π Ι Τ Η Κ Τ Ο Ν Κ Α Τ Ε Α Γ Ο . . . . .
Κ Α Ι Ε Τ Ε Ρ Ο Ν Ξ Τ Λ Ε Γ Γ Ι Δ Ι Ο Ν : : Χ Α Λ Κ Ω Μ Α Τ Α Ρ Ο Θ Η Ρ Ι Ο Ν Α Ι . . . . .
Ε Υ Ω Τ Ο Ξ Ξ Φ Α Γ Ε Ι Ο Ν Κ Ω Θ Ω Ν Ε . Π Ι Ε Ι Ξ Ρ Υ Θ Μ Ε Ν Α Ο Υ Κ Ε Χ Ε . . . . .
. Ο Ι Ν Ο Χ Ο Λ Ι . Ι Ι Ι Κ Ο Τ Υ Λ Η Ε Ρ Ρ Ω Γ Υ Α Κ Α Δ Ο Ι Ι Ι . Ι Τ Ο Υ Τ . . . . .
20 Ω Ν Ε Ι Ξ Ο Λ Ο Ξ Ξ Τ Ε Γ Ω Ν Ο Δ Ε Τ Ε Ρ Ο Ξ Ρ Υ Θ Μ Ε Ν Α Ο Υ Κ Ε Χ Ε Ι Ο Τ . . . . .
. Ι Τ Ο Ξ Ο Υ Τ Ε Α Ρ Τ Η Μ Α Ο Υ Τ Ε Ρ Ο Δ Ε Δ Υ Ο Ο Δ Ε Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο Ξ Τ Ο . . . . .
Ν Ρ Υ Θ Μ Ε Ν Α Υ Π Ε Ρ Α Π Τ Α Ι Ψ Υ Κ Τ Η Ρ Ι Α Ι Ι Ι Ι Τ Ω Δ Υ Ο Ο Υ Τ Ε Ω . . . . .
Τ Α Ο Υ Τ Ε Ρ Υ Θ Μ Ε Ν Α Ξ Ε Χ Ε Ι Κ Α Ρ Χ Η Ξ Ι Ο Ν Κ Υ Λ Ι Χ Ν Ι Δ Ε Δ Υ Ο . . . . .
Η Ξ Τ Ε Ρ Α Ξ Ε Χ Ε Ι Ξ Τ Ε Φ Α Ν Ο Ν Α Ρ Γ Υ Ρ Ο Υ Ν Φ Ι Α Λ Ι Ο Ν Κ Α Τ Ρ Ο Π . . . . .
25 Τ Ω Ι Ι Δ Α Κ Τ Υ Λ . Ο Ι Ι Π Ρ Ο Δ Ε Ξ Μ Ο Ι Δ / . . . . Ι Ι Υ Γ Ι Ε Ι Ξ Τ Ο Υ . . . . .
. . . . . ^ . . . . . τ . . . . . ρ ο . . . . . τ ο . . . . .

- - - - -
- - - - φιάλη άρ(γ)υ(ρᾶ) χρυσόμ[φαλος] - - -
- - - [ά]νακειμένη. Άσπιδίσκη χρυσ[όμφαλος]
- - - [δύ]ο χρυσῶ και [ᾶ]γματε δύο, δακτυλίω [. . . . σ -]
5 [αρ;](δ)ίω δύο και δακτυλίω δύο λευκοῦ χρυσίο[υ] - - -
- ρον χρυσίον άργυρίω δεδεμένον, τούτων σ[ταθμ]-
όν Π Η Η Η Η Η Η Σ. Έτερα χρυσία : μη[ν]ίσκω δύο, δ[ακτύ]-
[λ]ιοι άπίρονες τρεις, δακτύλιο[ς] κατεαγῶς, [χρυσ-]
[ί]ω άπύρω δύο, χρυσίω λευκῶ δύο, τούτων σταθμ[όν] - -
10 - Η. Άργυρίου νόμισμα Δ Δ Δ Η Η Η Η Σ· (ά)σήμο[υ άργ]-
υρίο(υ) σταθμόν Δ Π Ι. Έσχαρις άργυρᾶ, σταθμόν - - -

Η-ΗΙΙΙ. Σφραγίδε ιάσπιδε χρυσίω δεδεμέ[νω. Σ-]
 [φ]ραγίδιον βασανιστόν χρυσίω δεδεμένον, σ - - -
 .ω δύο χρυσίω δεδεμέν[ω, σ]φραγί[ς] ἀρ[γ]υρίω δε[δε]-
 15 μένη, σφραγίδες λίθιναι ἄδεσμοι ΓΙΙ . Ν . ΙΑΠΥ . .
 ΝΟ ἐπὶ πέτρων, στλεγγίδιον ἐπίτηκτον κατεαγ[ο]ς
 καὶ ἕτερον στλεγγίδιον. Χαλκώματα: ποτήριον ἀ[ν]-
 ευ ὠτός, σφαγείον, κώθωνε[ς] ΓΙ εἰς πυθμένα οὐκ ἔχε-
 [ι], οἰνοχόαι . ΙΙΙ, κοτύλη ἐρρωγῶα, κᾶδοι ΙΙ[Ι]Ι, τούτ-
 20 ων εἰς ὄλος στέγων, ὁ δ' ἕτερος πυθμένα οὐκ ἔχει, ὁ τ-
 [ρ]ίτος οὔτε (ἄ)ρτημα οὔτε πόδε δύο, ὁ δὲ τέταρτος τὸ-
 ν πυθμένα ὑπέρ(ρ)απται, ψυκτήρια ΙΙΙΙ, τῶ δύο οὔτε ὠ-
 τα οὔτε πυθμένας ἔχει, καρχήσιον, κυλιχίδε δύο,
 ἡ ἑτέρα ἔχει στέφανον ἀργυροῦν, φιάλιον, κατρόπ-
 25 τω ΙΙ, δακτύλ[ι]οι ἰππόδεσμοι Δ[Δ. . .]ΙΙ ὑγιεῖς, τού-
 [των] - - - - -

10. Δέκα τρία τεμάχια ἔκ τινος στήλης ἐκ λευ-
 κοῦ μαρμάρου, καταγεγραμμένα ἐν τῷ καταλόγῳ
 τῶν ἐπιγραφῶν ὑπ' ἀριθ. 348 - 360. Τινὰ ἐξ
 αὐτῶν εἶνε συγκεκολλημένα ἐκ πλειόνων μικροτέ-
 ρων τεμαχίων, ἦτοι τὸ ὑπ' ἀριθ. 348 ἐκ πέντε τεμα-
 χίων, τὰ δὲ ὑπ' ἀριθ. 349 - 351 ἐκ δύο. Ἀναγνω-
 ρίζονται δὲ προσέτι ὡς εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀνή-
 κοντα καὶ πολλὰ ἄλλα τεμάχια μαρμάρου, ἐφ' ὧν
 οὐδὲν γράμμα κεῖται. Συνελέχθησαν καὶ συνεκολ-
 λήθησαν τὰ μὲν ὑπὸ Φιλίου, τὰ δὲ ὑπ' ἐμοῦ. Ἐξ
 αὐτῶν μόνον τὸ ὑπ' ἀριθ. 351 σώζει ἀκεραῖαν τὴν
 πρὸς δεξιὰν πλευράν, τὰ δὲ λοιπὰ εἶνε πανταχόθεν
 ἔλλιπῆ. Ἐν οὐδενὶ τῶν τεμαχίων τούτων διεσώθη
 ἀκεραῖον τὸ πάχος τῆς στήλης, τὸ δὲ μέγεθος αὐ-
 τῶν εἶνε τοιοῦτον: ἀριθ. 348 μέγιστον ὕψος 0,30,
 μέγιστον πλάτος 0,22, ἀριθ. 349 μέγ. πλ. 0,16,
 μέγ. ὕψ. 0,15, ἀριθ. 350 ὕψ. 0,13, πλ. 0,09,
 ἀριθ. 351 μέγ. ὕψ. 0,12, πλ. 0,08, ἀριθ. 352
 ὕψ. 0,095, πλ. 0,07, ἀρ. 353 μέγ. ὕψ. 0,10
 μέγ. πλ. 0,08, ἀριθ. 354 ὕψ. 0,05, μέγ. πλ.
 0,08, ἀριθ. 355 ὕψ. 0,06, μέγ. πλ. 0,06, ἀριθ.
 356 μέγ. ὕψ. 0,05, μέγ. πλ. 0,055, ἀριθ. 357
 ὕψ. 0,035, πλ. 0,04, ἀριθ. 358 ὕψ. 0,06, πλ.
 0,04, ἀριθ. 359 ὕψ. 0,03, πλ. 0,045, ἀριθ. 360
 ὕψ. 0,05, πλ. 0,03. Ὅτι πάντα προέρχονται ἐκ
 τῆς αὐτῆς στήλης εἶνε φανερόν ἐκ τῆς ὁμοιότητος
 τῶν γραμμάτων, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κειμέ-
 νου τῆς ἐπιγραφῆς, ἢ καὶ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ λί-
 θου προσέτι. Ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων

ἢ ἐπιγραφῆ φαίνεται ἀνήκουσα εἰς τὸ τέλος τοῦ Δ'
 αἰῶνος. Τὰ ἄκρα τῶν κεραιῶν τῶν γραμμάτων εἶνε
 ἐξωγκωμένα, τὸ Ω ἀνοιχτόν, τὸ Ν ἰσοσκελές, τὸ
 Σ συμπεπιεσμένον, ἀντὶ δὲ τοῦ Α γράφεται πολλα-
 κίς Λ. Μέγεθος τῶν γραμμάτων 0,06, διάταξις
 στοιχηδόν.

Τὰ ὑπ' ἀριθ. 348 - 349 τεμάχια ἔχουσιν ἄνω
 εὐρὺ περιθώριον ἄγραφον, ὥστε εἶνε φανερόν ὅτι
 ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγραφῆς. Τὸ δ'
 ὑπ' ἀριθ. 349 πιθανῶς ἔκειτο πρὸς ἀριστεράν
 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 348, διότι τὸ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ
 αὐτοῦ ὑπάρχον τῆς συ[νοικίας] μοι φαίνεται ὅτι
 πρέπει νὰ ὑποτεθῆ μᾶλλον ὡς ἀνήκον εἰς τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ τῆς
 ὑπ' ἀριθ. 348 μετὰ τὴν λέξιν συνοικίας ὑπάρχει
 ἄγραφος χῶρος τριῶν γραμμάτων, ἔπειτα δὲ
 ἐφαρμένον Ο παρ' αὐτὸ τὸ ῥήγμα τοῦ λίθου κεί-
 μενον. Ἡ ἐμὴ ἀνάγνωσις ἢ ἀποκαθιστῶσα τὴν συνέ-
 χειαν ἐν τοῖς στίχοις 6-7 δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ
 βεβαία διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ πλάτους τῆς ἐπιγραφῆς.

Τὸ πρὸς δεξιὰν ἀκεραῖον τεμάχιον ὑπ' ἀρ. 351
 ἔχει ἄνωθεν κενὸν χῶρον σχεδὸν 0,02, ὅστις φαίνε-
 ται ὅτι ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἰσομέγεθες κενὸν διά-
 στημα τὸ καταλειμμένον κενὸν ἐν τοῖς τεμα-
 χίοις 350 μετὰ τῶν στ. 1-2, 353 μετὰ τῶν
 στ. 2-3, καὶ 355 μετὰ τῶν δύο τελευταίων
 στίχων. Νὰ ὑποτεθῆ δὲ ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 351 τε-
 μάχιον ἔκειτο ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς μετὰ τῶν
 ὑπ' ἀριθ. 348 - 349 δὲν φαίνεται πιθανόν, διότι

ἐκείνων μὲν τὸ περιθώριον δὲν εἶνε καλῶς κατεξέ-
σμένον, τούτου δ' ὁ κενὸς χώρος εἶνε λειότατος.
Τὰ ὑπ' ἀριθ. 351, 350, 353 καὶ 355 τεμάχια
λοιπὸν ἠδύναντο νὰ ὑποθεθῶσιν ὅτι ἔκειντο ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ ὕψους τῆς ἐπιγραφῆς, ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ ἰδιαιτέ-
ρας περικοπῆς αὐτῆς διακρινομένης ἀπὸ τοῦ πρῶ-
του μέρους διὰ κενοῦ χώρου. Ἐν τέλει ὅμως τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 350 τεμαχίου ὑπάρχει πάλιν κενὸς χώρος
ἐνὸς στίχου μὴ ὑπάρχων ἐν τῷ ἀντιστοίχῳ μέρει
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 351, ὥστε εἶνε ἄδηλον ἂν πράγματι
τὰ τεμάχια 351 καὶ 350 ἀντιστοιχοῦσιν (ὁ δὲ ἐν
τῷ δευτέρῳ κενὸς χώρος πρέπει τότε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι

Ἄριθμ. 349.

Ξ Τ Η Ν Ξ Υ
 Ω Ξ Ε . Ξ Τ Ω Ι Δ Η Μ
 5   Ι Ι Ξ Τ Α Μ Ε Ν Ο Υ Τ Ο
 Ξ : Η Η : Ε Κ Α Τ Ο Ν
 Γ Ο Ρ Α Ν Κ Α Τ Α Β Α
 Ω Ν Ο Ξ Μ Η Ν Ο Ξ Ε Ρ Γ
 Α Ι Τ Ο Υ Π Ε Ρ Τ Ε '
 10 Ο Ι Κ Ε Ι Ν Δ Ε
 Μ Η Δ Ι Α Ι Ρ
 . Ε Ν Α Ι
 . Ι Δ Ε
 15
 20
 Ξ : Ε Ι Ν Ο
 Ξ '

κατεῖχε μέρος μόνον τοῦ πλάτους τοῦ στίχου), ἢ
ἂν ἡ ἐπιγραφή συνέκειτο ἐκ πλειόνων τῶν δύο περι-
κοπῶν. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι καὶ μετὰ τὸ Υ
τοῦ τελευταίου στίχου τοῦ τεμαχίου 350 ὑπάρχει
ἄγραφος χώρος. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 358 ἔκειτο ἐν τῷ τέ-
λει τῆς ἐπιγραφῆς, διότι ἔχει κάτωθι κενὸν χώρον
0,04. Τὰ λοιπὰ τεμάχια ἄδηλον ποῦ ἀνήκουσι·
μόνον τὸ ὑπ' ἀριθ. 352 φαίνεται μετὰ τινος πιθα-
νότητος ὅτι ἔκειτο πρὸς δεξιὰν τῶν τελευταίων
στίχων τοῦ τεμαχίου 348 ἢ ὀλίγον κατωτέρω αὐ-
τῶν, ὡς δεικνύει ἡ ῥωγμὴ αὐτοῦ.

Ἄριθμ. 348.

Ξ Υ Ν Ο Ι Κ Ι Α Ξ   Ο
 Ν Ι Ω Ν / Ρ Ο Δ Ω Ξ Ε Ι Τ
 Η : Δ Ρ . Χ Μ Α . Τ Η Ι
 Η Η : Τ Ο Υ Δ Ε . Ο Υ
 Ο Υ Δ Η Μ Α Ρ Χ . Υ Ε
 Δ Ο Η Ι . Ο Υ Ε
 Ρ Ρ Ο Ξ Λ Ρ Ο Δ Η
 Ρ Ο Ξ Ε Ι . Ε Κ Α
 Ν Α Ρ Ο Λ \ Μ Β Α
 Η Ι Ξ Υ Ν Ο Ι Κ Ι Α
 Α Γ Κ / Λ : Δ Α Ξ Μ
 Ξ Μ Η Θ Ε Ι Α Ν Α Τ
 Ι Ο Δ Η Μ Λ . Χ
 Ν Α Ρ Ε Ι
 Ν Υ Γ Ι Α
 Υ Ρ Ο Τ Ω Ι
 Ε Ι Ν / Ι
 Ξ Α Ρ Ο Δ
 Ρ Ο Ξ Τ Η
 Ο Ξ Ο Τ Ι
 Ε Ι Χ Ρ Ο
 Ε Ι Ρ Ρ Ο
 Ξ : Ε Ι Ν Ο
 Ξ '

Ἄριθ. 352.

Ξ Ο Τ
 Ν Τ Ο Ν Δ
 Ο Δ Ω Ξ Ε
 Ε Υ Μ Α Τ Ω
 5 Μ Μ Ε Ν Μ Υ
 Ω Ε Α Ν Δ Ε
 \ : ' Ο Ω Ξ

		Ἀριθ. 355.		
	Ἀριθ. 353.	Ε Ν Ω		
	Ε Ρ Α Ι Ξ ,	Ξ Ι Ν	Ἀριθ. 350.	
	Ι Ο Ι Ν Η Κ	Ο Τ Ε		Δ
				Ἀριθ. 351.
5	Η Ξ Θ Υ Ρ	Ξ Υ Ν	Ι Α Δ Ε Ξ Κ Λ	Ι Α Ν .
	Ο Μ Ε Ν Ω		Π Λ Η Θ Υ Ρ Α	Ι Ε Κ Α Τ
	Ι Κ /		Η Θ Υ Ρ Α Ι Ξ	Λ Ι Μ Α Κ
	Κ Λ		Ν Ο Θ Υ Ρ Ο Ξ	Α Χ Μ Α Ξ
	Κ /		Η Θ Υ Ρ Α Ι Ξ	Ε Λ Ε Υ Ξ Ι
10	Η		Ρ Ο Ξ Τ Ω Ι Τ	Ε Ν Ι Α Υ Τ
			Ξ Π Ρ . . Τ Υ	Μ Ι Ξ Θ Ω Ξ
			Υ	Ι Ν Ι Ο Ι Π
				Ο Γ Ρ
				Ε Λ
	Ἀριθ. 354.		Ἀριθ. 356.	Ἀριθ. 357.
	Τ Η Ξ		Ο Ι	Ι
	Ω Ξ Ε Ω Ξ		Η Μ Ι Ξ Ε	Ι Ε Α
	Τ Η Ν Ξ Υ Ν		Η Τ Α Ι	Ε Ν Ο Ι
	Η - Α Ι		Α Ε Κ Α	
			Ε Ν Ω	
			Τ Ο Μ	
	Ἀριθ. 359.			Ἀριθ. 360.
	Ω Ν Η Ρ			Ο Μ Ι
	Ν Χ ^			Ε Ν Α
				Υ Π
				Ω
		Ἀριθ. 358.		
		Δ Ω		
		Ν Ε Ρ		
		Ἀριθ. 349-348.		

- - -
 -ς τήν συ[νοικίαν] - -
 [μισθ]ώσε[ω]ς τῶ δήμ[ω] τῶ Ἐλευσινίων] - - -
 -ι ἵσταμένου τ- - - - -
 -ς Η Η, ἑκατόν - - - - -
 [ἀ]γοράν καταβα- - - - -
 [βαι]ῶνος μηνός ἐπ - - - - -
 -αι τὸ ὑπὲρ τε- - - - -
 (ἀ)γοράν ἢ ὅτω[ι] - - - - -
 οἰκεῖν δὲ - - - - -
 μὴ διαιρ- - - - -

συνοικίας ο-
 - [Ἐλευσινίων (ἀ)ποδώσει τ
 - - Η δρ[α]χμά[ς] τῆ - -
 - Η Η· τοῦ δὲ - -
 - [τ]οῦ δημάρχ[ο]υ ε - -
 - [ὄγ]δὸν [τ]οῦ ἐ[κατομ]-
 - προσαποδη-
 - -ν ἀπολαμβά[ν] - -
 - [τ]ῆ συνοικία[ι] - -
 - ἀγκ(α)λίδας μ- - -

-έναι - - - - -
-ι δὲ - - - - -

Ἄριθ. 352 στ. 3 [ἀπ]οδώσε[ι] - - στ. 4 -ευ-
μάτω[ν] - - στ. 5 -μ μὲν μὴ - - στ. 6 - ω, ἐάν
δὲ - - στ. 6 (μισ)θωσ- -

Ἄριθ. 353. [ἡμ;]έραις - - (κ)οινῆ κ - - στ. 5
[τ]ῆς θύρ[ας] - - ομένω- -

Ἄριθ. 355 στ. 5 συν[οικ]- -

Ἄριθ. 350 στ. 5 (τ)ὰ δὲ σκα- - [δι]πλῆ θύρα
- -η θύραις - - [μο]νόθυρος - - -η θύραις - -
- [π]ρὸς τῷ τ - - -

Ἄριθ. 351 στ. 5 [συνοικ]ίαν - - στ. 7 (κ)λι-
μακ- - [δρ]αχμάς - - - Ἐλευσι- - ἐνιαυτ- - -
μισθωσ- - - [Ἐλευσ]ίνοι π- - -

Ἄριθ. 354 στ. 2 [μισθ]ώσεως - - τὴν συν[οι-
κίαν] - -

Ἄριθ. 356 στ. 2 ἡμίσει[ι] - -

11. Τεμάχιον λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἐλλ-
λιπές. Πλ. 0,10, ὕψ. 0,045, πάχ. 0,10. Τὰ
γράμματα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τῆς προηγούμενης
ἐπιγραφῆς, εἶνε ὅμως ὀλίγον μικρότερα καὶ ἀμελέ-
στερον κεχαραγμένα, ὥστε αὕτη δὲν φαίνεται ὅτι
ἀπετέλει μέρος ἐκείνης. Ἄριθ. καταλ. 331.

' I ε	
A Λ A B Ω N T	— α λαβὼν τ —
O P Θ A T	ὀρθά τ — —
I O N T E	

12. Δύο τεμάχια λευκοῦ μαρμάρου μὴ προσαρ-
μύζοντα μὲν, ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἐκ τῆς αὐτῆς
στήλης προερχόμενα, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὁμοιότης
τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διατάξεως αὐτῶν, προσέτι
δὲ καὶ αὐτὸ τὸ περιεχόμενον. Ἀμφότερα εἶνε μόνον
πρὸς ἀριστερὰν ἀκέραια, ἀλλοθεν δὲ πανταχόθεν
ἐλλιπῆ. Τοῦ πρώτου ὕψος 0,18, μέγιστον πλάτος
0,24, πάχος 0,075· τοῦ δευτέρου ὕψος 0,06, πλ.
0,25, πάχος 0,07. Ἡ ἐπιγραφή ἦτο διατεταγ-
μένη κατὰ στήλας ἔχουσα καὶ περιθώριον 0,03

-ς μηθέ(ν)α τ- -
- - - ὁ δῆμα[ρ]χ[ος] - -

-ν ὑγιᾶ

ὑπὸ τῷ

-ς ἀποδ-

πρὸς ἀριστερὰν, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶνε ἐνιαχοῦ γεγραμ-
μένα ἀριθμητικὰ σημεῖα. Διεσώθη δ' ἐν ἀμφοτέ-
ροις ἢ πρὸς ἀριστερὰν στήλη, ἐν τῷ πρώτῳ δὲ τε-
μαχίῳ καὶ μικρὸν μέρος τῆς μετ' αὐτὴν στήλης.
Τὰ γράμματα φαίνονται ἀνήκοντα εἰς τοὺς πρώ-
τους μακεδονικοὺς χρόνους, ἔχουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν
κεραιῶν ἐξωγκωμένα. Τὸ ζ εἶνε συμπεπλεγμένον,
τὸ ω ἀνοικτόν, τὸ ν ἰσοσκελές. Μέγεθος αὐτῶν
0,005. Ἡ ἐπιφάνεια εἶνε ἰκανῶς ἀποτετριμμένη,
ὅθεν καὶ τὰ γράμματα λίαν δυσανάγνωστα, ἐνια-
χοῦ δὲ καὶ ἀμφίβολα Ἄριθ. καταλ. 365 καὶ 364.

A. Ὁ στ. 13 εἶνε ἀπέξεσμένος ἢ ἐπίτηδες ἢ κατὰ
τύχην. — Στ. 4. Τὸ ζ βέβαιον, πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐ-
φθαρμένα δύο γράμματα· τὰ λοιπὰ σαφῆ. — Στ. 5.
Τὰ ἐν τέλει τῶν σαφῆ, μετ' αὐτὰ δὲ ὁ λίθος εἶνε
ἄγραφος. — Στ. 6. Τὸ σημεῖον ι ἰκανῶς βέβαιον·
μετὰ τὸ π κείται πιθανῶς ρ, τὸ δ' ἀκόλουθον ο
ἰκανῶς εὐδιάγνωστον. Μετὰ τὸ ν ὁ λίθος εἶνε ἄγρα-
φος καὶ λείος. — Στ. 9. Πάντα τὰ γράμματα φαί-
νονται βέβαια. — Στ. 12. Τὸ πρῶτον ω ἀβέβαιον,
τὰ μετ' αὐτὸ τέσσαρα γράμματα βέβαια, τὰ μετέ-
πειτα ιι φαίνονται ὡς ν· τὸ ρ ὄχι βέβαιον, τὰ μετ'
αὐτὸ πέντε γράμματα εὐδιάγνωστα, τὰ δὲ λοιπὰ
ἀμφίβολα πλὴν τῶν δύο τελευταίων. — Στ. 14 ιε
σαφῆ, ἔπειτα χῶρος δύο γραμμάτων ἠφανισμένων,
μετ' αὐτὰ δὲ φ λίαν ἀμυδρόν· τὰ λοιπὰ εὐδιάγνω-
στα πλὴν τοῦ τ. — Στ. 15. κατόπιν τοῦ ταιε χῶ-
ρος δύο γραμμάτων ἐφθαρμένων, εἶτα ε ἀμφίβο-
λον, μετ' αὐτὸ λ δυσκόλως δυνάμενον νὰ ἀναγνω-
σθῆ ὡς α ἢ δ· τὰ ἐπόμενα γειν ἀμυδρότατα,
ἀλλὰ βέβαια.

B'. Στ. 2. Τὰ μέχρι τοῦ μ λίαν ἐφθαρμένα καὶ
δυσδιάγνωστα· κατόπιν τοῦ ἐν ἀρχῇ Δ μοὶ φαίνε-
ται ὅτι δύναται νὰ ἀναγνωσθῆ εἰς. Ἐν τῇ ἐπομένῃ
θέσει τὸ ἶχνος εἶνε ὅλως ἀδιάγνωστον, ἐκ δὲ τῶν
ἀκολούθων δύο γραμμάτων τὸ α ἀναγινώσκειται
ἀσφαλῶς.

Α.

, Ν Ε Ι Ξ Ε Λ Ε Υ Ξ Ι Ν Ι Ο
 Π Ε Ν Π Τ Ε Ι Ι Ξ Τ Α Μ Ε Ν Ο Υ
 Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Κ Α Ι Κ Η Ρ Υ Κ Ι
 Ι . Ξ Α Ρ Ι Ξ Τ Ο Ν Τ Η Ν Ε Ο Ρ Τ Η Ν
 5 Π Ρ Ο Α Γ Ο Ρ Ε Υ Ο Υ Ξ Ι Ν Τ Ω Ν
 Η Ι Ι Π Ρ Ο Ϊ Ρ Ο Ξ Ι Ω Ν
 Ε Β Δ Ο Μ Η Ι Ξ Τ Α Μ Ε Ν Ο Υ Δ Δ
 Α Λ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Π Υ Ο Ι Ω Ι . Ι Ξ Ι Ε
 Κ Α Ι Τ Α Ε Φ Ι Ε Ρ Ο Ι Ξ Π Ρ Ο Γ Ο Ν Ο Ν Τ Ε Λ
 10 Κ Α Ι Τ Α Μ Ε Τ Α Τ Ο , Τ Ο Υ Γ Ο Ξ
 Τ Ρ Α Π Ε Ι Α Ν Κ Ο Ξ Μ Η Ξ Α Ι Π Ε Λ Λ
 Τ Ω Ι Ο Ε Ω Ι Ι Ε Ρ Ε Ω Ξ Υ Ν Α Ι Ξ Ο Ε Ι Ι Λ . Ε . Σ
 ///
 Ι Ε . . Φ Α Ν Τ Η Κ Α Ι Τ Α . Ξ Δ Δ
 15 Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ι Ξ Τ Α Ι Ξ . . Ε Λ . Υ Ξ Ι Ν
 Ε Ν Τ Ε Ι Γ Α Ν Ν . Χ . Δ Ι
 Γ Α Ρ Ε Χ Ε Ι Ν Ξ . . Ν Δ
 Υ Α Ι Ξ Τ Λ Κ Α Ι . Τ

Β.

Π Ι Ο Ξ Ι Ο Μ Ε Γ Α Ρ Ο Ν
 Δ Γ Ι . . Α . Ο Μ Ε Τ Ρ Α Τ Η Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ι
 Τ Η Ι Τ Ο Υ Π Λ Ο Υ Τ Ω Ν Ο Ξ Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ι
 5 Ξ Τ . ^ . Ξ Α Ξ Τ Ο Ι Ν Ο Ε Ξ Μ Ο
 Ι Κ Λ Η Ο Υ Ν
 Ξ Ξ Υ Λ Α Ε Π Ι Τ Ο Ν Β Ω Μ Ο Ν Κ Α Ι Γ

Α'.

-ν εις 'Ελευσίνιο[ν].

Πένπτεϊ ισταμένου :

ιεροφάντη και κήρυκι
 [ει]ς ἄριστον τὴν ἑορτὴν
 προαγορεύουσιν τῶν

ΗΙΙ προ(η)ροσίων.

'Εβδόμη ισταμένου :

(ΔΔ) 'Απόλλωνι Πυ(θ)ίω [α]ῖξ
 και τὰ ἐφ' ἱεροῖς, πρόγονον
 και τὰ μετὰ το[ύτ]ου·
 τράπεζαν κοσμηῆσαι
 τῷ θεῷ ἱερέωσυνα - -

 ἱε[ρο]φάντη και τα[ῖς]
 ἱερείαις ταῖς - -[ο]υσιν

ἐν τεῖ πανν[υ]χ[ί]δι

παρέχειν σ -

ψαιστ(ά) κ(α)ι - - -

Β'.

π(ρ)ὸς (τ)ὸ μέγαρον

- - - - μετρα τῆ ἱερείας·

Τῆ τοῦ Πλούτωνος ἱερείας

- - - σας τοῖν θεσμο[φόροι]

- - - - ι κ(α)νοῦν

- - - ς ξύλα ἐπὶ τὸν βωμὸν και - -

13. Τεμάχιον λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἐλλειπές, πρὸς ἀριστερὰν ὁμῶς φαίνεται ὅτι δὲν ἐλλείπουσι γράμματα. Ὑψος 0,14, πλάτ. 0,11, πάχ. 0,06. Τὰ γράμματα εἶνε δι' ἡλίου τινὸς ἢ ἄλλου

προχείρου ὀργάνου αὐτοσχεδίως κεχαραγμένα, ἴσθην καὶ δυσδιάγνωστα τινὰ ἐξ αὐτῶν μοὶ φαίνονται δ' ὅμως ἑλληνικῶν χρόνων. Μέγεθος αὐτῶν 0,015-0,018. Ἀριθ. καταλ. 380.

Φ Η	--
Ν Ι Κ Α	Νικα-
Γ Υ Ν Η	γυνή
Μ Υ Λ Ε	

Τμήμα ἐπιτυμβίου στήλης δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ὁ μικρὸς οὗτος λίθος διὰ τὸ αὐτοσχέδιον τῆς ἐργασίας αὐτοῦ, ὅπως ἀσύνητες ἐν ταῖς ἐπιτυμβίαις στήλαις τῶν χρόνων, εἰς οὓς φαίνεται ὅτι ἀνήκει.

14. Δύο τεμάχια πεντελησίου μαρμάρου ἐκάτερον ἐκ δύο μικροτέρων τεμαχίων συγκεκολλημένον, μὴ προσαρμόζοντα πρὸς ἀλλήλα, ἀλλ' ἀναμφιδόλως ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἀποκεκομμένα. Ἀκέραιον εἶνε τὸ μὲν πρῶτον μόνον ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ δεύτερον μόνον ἐκ δεξιῶν. Α ὕψ. 0,44. πλάτ. 0,19, πάχ. 0,11. Β ὕψ. 0,26, πλ. 0,26, πάχ. 0,14. Ἀμφότερα φέρουσιν ἀνά δύο ἐπιγραφὰς ἐντὸς στεφάνων ἐκ μυρσίνης ἢ ελαίας, τὸ Α δὲ πλὴν τούτων καὶ τὴν χρονολογίαν, κατωτέρω δὲ ταύτης διακρίνονται ἴχνη καὶ τρίτου στεφάνου. Τὸ Α ἴδε καὶ ἐν CIA III, 921. Ἀριθ. καταλ. 150-151.

A'.	B'.
--	--
Δ	Ο Δ Η Ι
	Κ Α Ν Η Φ Ο Ρ Η
	Σ Α Σ Α Ν Μ Η
	Τ . Ι Ο Ε Ω Ν
Η Β Ο Υ Λ Η	Η Β Ο Υ Λ Η
Ο Δ Η Μ Ο Σ	Ο Δ Η Μ Ο Σ
Κ Α Ν Η Φ Ο	Κ Α Ν Η Φ Ο Ρ Η Σ Α
Ρ Η Σ Α Σ Α Ν	Σ Α Ν Α Φ Ρ Ο
Α Σ Κ Λ Η Π Ι	Δ Ι Τ Η Ι Α Λ Ω
Ω Ι	Γ Ε Κ Η Σ Ι
Ε Π Ι Ι	
Α Μ Ε Ι Ν Ο Κ Λ Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Φ Ι Α	

A. α'. - - - β'. Ἡ βουλή, ὁ δῆμος κληρονομήσαν Ἀσκληπιῶ.

B. α'. [Ἡ βουλή], ὁ δῆμος κληρονομήσαν Μητ[ρ]ῆ (θ)εῶν.—β'. Ἡ βουλή, ὁ δῆμος κληρονομήσαν Ἀφροδίτη Ἀλωπεκῆσι.

A. γ'. Ἐπὶ [ε]ρείας Ἀμεινοκλείας τῆς Φιλ - - [θυγατρὸς].

15. Βάθρον ἐξ ὑμηττίου μαρμάρου μετὰ προσθέτου ἐπιγράνου ἐλλείποντος τανῦν. Ὑψ. 0,75, πλ. 0,39, πάχ. 0,33. Ἀριθ. καταλ. 39.

ΡΕΙΑΣΧΑΡΙΟΥΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥΘ

(τὰ ἐξῆς ἐντὸς στεφάνων)

Η Β Ο Υ Λ Η	Η Β Ο Υ Λ Η
Ο Δ Η . Ο Σ	Ο Δ Η Μ Ο Σ
Α Φ Ε Σ Τ Ι Α Σ	Κ Α Ν Η Φ Ο . Η
Μ Υ Η Θ Ε Ι Σ Α Ν	Σ Α Σ Α Ν Σ Α
	Ρ Α Π Ι Δ Ι

[Ἐπὶ [ε]ρείας Χαρίου τῆς Διονυσίου Μαραθωνίου θυγατρὸς].—

Ἡ Βουλή
ὁ δῆ[μ]ος
ἀφ' ἐστίας
μυηθείσαν

Ἡ βουλή
ὁ δῆμος
κ(α)νηφο[ρ]ή-
σαν Σα-
ράπιδι.

Τὸ βάθρον τοῦτο εὐρέθη παρὰ τὰ Μικρὰ Προπύλαια, αὐτόθι δὲ ἀπόκειται καὶ ἕτερον ὅμοιον βάθρον ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου καὶ σχεδὸν ἰσομέγεθες, συντετριμμένον δὲ νῦν. Τοῦτο πιθανῶς ἦτο ἀντίστοιχον τοῦ προηγουμένου καὶ ἴσως ἔφερε τὴν ἐν CIA III 1355 ἐπιγραφὴν, ἐξηφανισμένην ἤδη. Εἰς τὸ αὐτὸ βάθρον πιθανῶς ἀνήκεν ὡσαύτως καὶ μικρὸν τεμάχιον ὁμοίου μαρμάρου ἀποκείμενον ἐν τῷ μουσεῖῳ (ἀριθ. καταλ. 446), ἐφ' οὗ κεῖται ΕΠΙΠΕΡΕΑΣ (οὕτω).

16. Χαλκοῦν θυμιατήριον μετὰ τετραγώνου βάσεως κατωμένον, οὗ τὸ ἀρχικὸν ὕψος θὰ ἦτο περίπου 0,23· ἐκάστης πλευρᾶς τῆς βάσεως μήκος 0,11. Ἡ βᾶσις ἀποκεκομμένη νῦν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ μέρους καὶ εἰς δύο τεμάχια συντετριμμένη ἔχει τὰς τρεῖς πλευρὰς αὐτῆς ἐπιγεγραμμένης ὡς ἐξῆς:

α'.	β'.	γ'.
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ	ΔΙΟΝΥΣΩ ΠΑΡΑΠΑΙΖΟΝΤ	██████████ ΝΙΟΣ

-νιος Μαραθώνιος Διονύσω Παραπαίζοντ[ι]

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἐπιθέτου τοῦ Διονύσου δὲν μοι φαίνεται ἀμφίβολος, καίτοι τινὰ τῶν γραμμάτων εἶνε ἐφθαρμένα καὶ ἀμυδρά.

17. Δύο τεμάχια λευκοῦ μαρμάρου μὴ προσαρμοζόντα πρὸς ἄλληλα, ἀμφότερα ὅμως ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἀποκεκομμένα, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὁμοιότης τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐξεργασίας τοῦ μαρμάρου προσέτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κείμενον. Ἀμφότερα εἶνε μόνον ἄνωθεν ἀκέραια, τὸ πρῶτον ὅμως φαί-

νεται ὅτι ἔκειτο κατὰ τὸ πρὸς ἀριστερὰν ἄκρον τῆς ἐπιγραφῆς, ὥστε δὲν ὑπῆρχον ἄλλα γράμματα ἀριστερόθεν τῶν ὑπαρχόντων. Ὡσαύτως δὲ καὶ κατωτέρω τοῦ τελευταίου στίχου τοῦ δευτέρου τεμαχίου φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος στίχος, διότι ὑπάρχει ἄγραφος χάρος ἰκανός. Τοῦ πρώτου πλάτος 0,20, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,17, τοῦ δευτέρου μέγιστον ὕψος 0,28. πλ. 0,29, πάχ. 0,16. Οἱ δύο πρῶτοι στίχοι τοῦ πρώτου καὶ ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου εἶνε ὀλοσχερῶς σχεδὸν ἠφανισμένοι ἔνεκα φθορᾶς τοῦ λίθου. Ἐν στ. 4 φαίνεται ὅτι μεταξὺ τοῦ Ἀθηναίων καὶ τοῦ χείρειν κατελείπετο ἰκανὸν διάστημα ἄγραφον. Ἀριθ. καταλ. 135 καὶ 125.

Α στ. 2 τὸ ω ἀμφίβολον.

A.
Ο Κ Ι
Ω Τ Ι Σ
Τ Ο Ζ Π Α Τ Η
Τ Ω Λ Θ Η Ν Α
Α Π Ο Χ Ρ Η Τ Ο Ι Σ

B.
Η Σ
Δ Ο Υ Σ Ι Α Σ Τ Ο Δ Ι Υ Π Α Τ Ο
Λ Η Κ Α Ι Τ Ι Β Ο Υ Λ Η Τ Ω Ν
Χ Ε Ι Ρ Ε Ι Ν
Α Σ Τ Ε Ι Τ Η Ν Α Γ Ο Ρ Α Ν Λ Α Μ
Ν Ο Σ Α Π Α Ν Τ Α Σ Α Π Ε Υ
Ε Τ Α Γ Μ Ε Ν Ω
Α Τ Ι Σ Μ Ο Ν
Θ Ε Ο Ι Ν Κ
Ε Τ Υ Π

[Αὐτ]οκ[ράτωρ Καῖσαρ] - - - - - [εὐτυχ;]ῆς
 - - - - - [δημαρχικῆς ἐξ]ουσίας τὸ Δ(Ι), ὕπατο[ς]
 τὸ ζ'. πατή[ρ πατρίδος] τῆ ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λῆ καὶ τ(ῆ) βουλῆ τῶν [Φ̄ καὶ τῷ δήμῳ]
 τῷ Ἀθηναίων χείρειν.
 Ἀπόχρη τοῖς - - - - - [ἐν] ἄστει τὴν ἀγορὰν λαμ[βαν - -]
 -νοσ ἀπαντας ἀπευ-
 [χρόνῳ; τῷ τ]εταγμένῳ
 - - - - -
 θεοῖν - -

18. Στήλη ἐκ πεντελησίου μαρμάρου μετὰ ἀπλῶς κεχαραγμένου ἀετωματίου, συγκολληθεῖσα ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἀκεραία εἶνε μόνον ἄνωθεν καὶ πρὸς δεξιὰν πλήν μικροῦ μέρους. Ὑψος μέχρι τοῦ ἀετωματίου 0,21, μέγιστον πλάτος 0,35, πάχος 0,035. Ἐξεδόθη ἤδη κακῶς ὑπὸ Lenormant

(Recherches arch. à l'Él. σελ. 361 ἀριθ. 97). Εἰς αὐτὴν ἀναμφίβως ἀνήκει καὶ τὸ μικρὸν τεμάχιον Β εὑρεθὲν πρὸ δεκαετίας παρὰ τὰ Προπύλαια, ἔνθα καὶ τὰ λοιπὰ τεμάχια. Ὑψος αὐτοῦ 0,065, πλάτ. 0,075, πάχ. 0,04. Ἀριθ. καταλ. 382 - 383.

Τὰ γράμματα ἔχουσι μέγεθος 0,013, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ μικρότερα κατὰ τὸ πρὸς δεξιὰν πέρας τῆς στήλης, πάντα δὲ εἶνε ἐπιμελῶς καὶ κομψῶς κεχαραγμένα μετὰ τινος ἀρχαϊστικῆς ἐπιτηδεύ-

Α'.

ΛΙΑΝΟΣ
Ω Ι Ι ΛΕΓΕΙ
ΕΙ Η Τ Η Σ Τ ' Ε Ξ Η Μ Ω Ι
ΕΓΕΙΝΟΜΕΙ' . ΝΑΝΑ
Ω Ν Γ Ε Ι Τ Ο Ν Ο Υ . . Ω Ν Κ Τ Η
Τ Ε Ι Ν Α Δ Ε Ο Χ -- Τ Ο Υ Δ Ω Ρ
Κ Τ Α Ι Ο Υ Χ Ρ Ο
ΟΥΦΡΟΝΤ

Β'.

Ο Ι Ν [θε]ο(τ)ν

19. Ὀκτώ τεμάχια λευκοῦ μαρμάρου ἅπαντα πανταχόθεν ἑλλιπῆ ἀνήκοντα, ὡς φαίνεται, εἰς ἐπιστύλιον ἢ ἄλλο μέρος τοῦ θριγκοῦ κτιρίου τινός. Δὲν προσαρμόζουσι πρὸς ἀλληλα, ἀλλ' ἢ κατεργασία τοῦ λίθου εἶνε εἰς πάντα ἢ αὐτὴ καὶ τὰ γράμματα ὁμοιότατα. Ἐποῦ εὐρέθησαν ἀγνοεῖται, δὲν εὐρέθησαν ὅμως ἐν τῷ παρὰ τὴν νέαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ὑπὸ Φιλίου ἀνασκαφέντι ῥωμαϊκῶ βαλανείῳ, καθ' ἃ οὗτος βεβαιεῖ. Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν φέρουσιν ἀριθμὸν 301 - 307 Α. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 301 συνεκολλήθη ἐκ τριῶν μικροτέρων τεμαχίων· πλ. αὐτοῦ 0,79, ὑψ. 0,19, πάχ. 0,32· Ἄριθ. 302 πλάτ. 0,27, ὑψ. 0,13, πάχ. 0,21· ἀριθ. 303 πλάτ. 0,31, ὑψ. 0,11, πάχ. 0,18· ἀριθ. 304 πλάτ. 0,15, ὑψ. 0,12, πάχ. 0,20· ἀριθ. 305 πλάτ. 0,18, ὑψ. 0,13, πάχ. 0,09· ἀριθ. 306 πλάτ. 0,17, ὑψ. 0,10, πάχ. 0,50·

Ἄριθ. 301.

302.

303.

ΣΙΩ . . Ι
ΥΤΩΒΑΛΛΑΝΕΙΟΝΑ ΩΜΑ ΙΗΡΚΑΙ
ΑΟΣΑΘΗΝΑΣΕ ΙΜΟΤ

Ἄσφαλῶς ἀναγινώσκειται μόνον ἐν ἀριθ. 301 ἢ λέξις βαλανείον καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ πιθανῶς [Πολιά](δ)ος Ἁθηναῖος, ἐν δὲ ἀριθ. 307 ἢ λέξις Καῖσα(ρ).

σεως. Ἐν τοῖς δύο πρώτοις στίχοις μετὰ τὰ γράμματα ἅπας ὁ χώρος πρὸς δεξιὰν καταλείπεται κενός, ὥστε οὗτοι διακρίνονται τῶν λοιπῶν ὡς προοίμιον τῆς ἐπιστολῆς.

[Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ - - - Ἰου]λιανός
[τῆ βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναί]ω[ν] λέγει,
-εἴη, τῆς τ' ἐξ ἡμῶ[ν]
-ε γεινόμε[ν]ο[ν] ἀνά-
[λωμα:] - - [τ]ῶν γειτονού[ν]των κτη-
[μάτων:] - - -ε· ἵνα δὲ ὁ χ[ρ]ήζων τὸ ὕδωρ
- - [ἐ]κ τ[οῦ ἀρχ]αίου χρο-
[νου] - - - οὐ φροντ-
[ιζ -]

ἀριθ. 307 πλάτ. 0,25, ὑψ. 0,15, πάχ. 0,21· ἀριθ. 307 Α πλάτ. 0,09, ὑψ. 0,06, πάχ. 0,14· Οἱ πρώτοι στίχοι τῆς ἐπιγραφῆς ἦσαν κεχαραγμένοι μετὰ γραμμῶν μεγάλων 0,073, ὁ δὲ τελευταῖος (ἢ οἱ τελευταῖοι) μετὰ μικροτέρων γραμμῶν 0,045, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 301 τεμαχίου, οὗ οἱ μὲν δύο πρώτοι στίχοι ἔχουσι μεγάλη γράμματα, ὁ δὲ τρίτος μικρά. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν τεμαχίων τὰ μὲν ὑπ' ἀριθ. 302, 303, 305, 307 ἔχουσι μεγάλα γράμματα καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς πρώτους στίχους, τὰ δὲ ὑπ' ἀριθ. 304, 306 καὶ 307 Α ἔχουσι γράμματα μικρά καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸν τελευταῖον (ἢ τοὺς τελευταίους) στίχους τῆς ἐπιγραφῆς. Περὶ τῆς θέσεως τῶν τεμαχίων τούτων πρὸς ἀλληλα οὐδὲν δύναται νὰ ῥηθῆ ἄσφαλῶς, διὸ καὶ ἀναγράφω αὐτὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ σειρᾶν.

304.

305.

306.

307.

307 Α.

-Ι'
ΚΑΙΤ ΚΑΙΣΑΙ
ΕΥΣΙ ΕΥΣΙ ΑΣ

20. Βάθρον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἑλλιπὲς ἄνωθεν καὶ καθ' ἑκάτερα τῆς ἐπιγεγραμμένης πλευρῆς ἀποκείμενον ἐν τῷ Τελεστηρίῳ παρὰ τὴν πομπικὴν ὁδόν. Εἰς τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ προσαρμοσθέντα

συνεκολλήθησαν καὶ δύο μικρὰ τεμάχια ἐν τῷ μουσεῖῳ πρότερον ἀποκείμενα. Ὑψος 0,60, πλάτ. 0,48, πάχ. 0,53, τῆς δ' ἐπιγεγραμμένης ἐπιφανείας σωζόμενον πλάτος 0,26. Τὰ γράμματα εἶνε λίαν ἐφθαρμένα ἔνεκα ἀποσαθρώσεως τοῦ λίθου.

Ρ : Ω Κ Λ \ . Δ
 ΟΝΙΑΑΓΟΡΑΝ
 Ι Η Γ Η Σ Α Σ Ε Ν Ρ Ω Μ Ι
 Σ Δ Ο Ν Ι Α Ν Ε Ν Δ Ε Α Θ Η Ν Α Ι Σ Φ
 5 Ω Ν Δ Ε Δ Η Μ Ω Ν Α Χ Α Ρ Ν Ε Υ Σ Ι Ε
 Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ Ε Ξ Η Γ' Η Τ Η Σ Ξ Ε
 Π Ι Δ Ω Ν

[Τιβε]ρίω (Κλα)[υ]δ[ίω] - -
 - ονι(α), ἀγορανο[μήσας]
 [στρατ]ηγῆσας ἐν Ῥώμ[η]
 - - ἐν δὲ Ἀθήναις Φιλαδέλφεια]
 [τ]ῶν δὲ δῆμων Ἀχαρνεὺς ἱε[ρεὺς
 [Πυθίου] Ἀπόλλωνος, ἐξηγητῆς ἐξ Εὐμολ-
 πιδῶν.

Στ. 1. Πρὸ τοῦ Ρ ὑπάρχει μικρὸν ἶχνος καθέτου κεραίας μὴ δυνάμενον νὰ ἀνήκη εἰς Ε, μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἶνε λείψανον γράμματος, ἀλλ' ὅτι προῆλθεν ἐκ τυχαίας βλάβης τοῦ λίθου.

Στ. 2. Τὸ πρῶτον Α δύναται νὰ εἶνε καὶ Δ.

Στ. 4. Ἐν ἀρχῇ λείψανον Σ λίαν ἀμφίβολον, ἐν τέλει δὲ Φ ἀμυδρὸν ἀλλ' εὐδιάγνωστον, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα σαφῆ.

Ἡ ἐπιγραφή φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται εἰς Τιβέριον Κλαύδιον Πολύζηλον Ἀχαρνέα, ἄνδρα γνωστὸν ὡς στρατηγῆσαντα τῆς πόλεως (CIA III 1140) καὶ ἀγνωθῆτην Φιλαδελφείων (CIA III 747), ὅθεν καὶ παρέλαβον τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στίχου 4.

21. Μάρμαρον λευκὸν ἀνήκον ὡς φαίνεται εἰς μέγα βῆθρον, συνδεόμενον δὲ ποτε μετ' ἄλλου λίθου πρὸς ἀριστερὰν δι' ἀναθρώσεως. Ὁ λίθος εἶνε ἀκέραιος ἄνωθεν καὶ πρὸς ἀριστερὰν, ἢ ἐπιγεγραμμένη ἐπιφάνεια ὅμως πανταχόθεν ἐλλιπής, καίτοι ἄνωθεν πιθανῶς δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος στίχος. Ὑψος 0,44, πλ. 0,45, πάχ. 0,57, τῆς ἐπιγεγραμμένης ἐπιφανείας μέγιστον πλάτος 0,30. Γράμματα λίαν ἐφθαρμένα καὶ δυσδιάγνωστα,

πολλὰ δὲ καὶ ὀλοσχερῶς κατεστραμμένα ἢ λίαν ἀμφίβολα. Ἀριθ. καταλ. 206.

Ι Η Ν ,
 Ι Ι Ο Λ Ι Σ Κ [ἢ π]όλις
 Ν Α Ν Λ Ρ Ν
 Ι Κ Ο Σ
 5 Α Ρ Ι Σ
 Σ Λ Ι Ο
 Σ Π
 Ι Ω
 Κ Κ
 10 Ο . Χ
 Ο Μ Γ Ι Ν Ι
 Π Ν Ο Ο Ε Ι
 Η Ω . . Α Η Α Α Γ
 Υ Δ Ι Μ Ο Υ Ν Ε Ο Π Ο Ι Ο Υ Τ Η [Ε]ὐδήμου νεοποιοῦ τῆ[ν
 15 Μ Ι Ν Α Ι Ο Υ Α Ν Γ Μ Ο Υ Γ Π Π
 Ι Α Μ Μ . Τ Γ

Ἐν στ. 3 δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ κεῖται τὸ ὄνομα τῆς ἐκ τῆς ἐν CIA III, 907 ἐπιγραφῆς γνωστῆς Κλαυδίας Μενάνδρας, ἧς τὸ γένος πιθανῶς ἀναγράφεται μετὰ τῶν ἀξιωματῶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀκολουθοῦσι, κατὰ τὴν καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τῶν αὐτῶν χρόνων συνήθειαν. Τοῦ ἐν τῇ κατωτέρω δημοσιευομένη ὑπ' ἀριθ. 22 ἐπιγραφῇ ἀναφερομένου ἱερέως Μενάνδρου τὸ ὄνομα φαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔκειτο ἐνταῦθα, διότι ἡ νῦν κατάστασις τοῦ λίθου εἶνε τοιαύτη, ὥστε τὸ γράμμα Ο θὰ εἶχε καταλείπει ἶχνος βέβαιον. Ἐν στ. 6 ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ προγόνου τῆς Μενάνδρας Πραξαγόρου, διότι τὸ ἐν ἀρχῇ Σ εἶνε σαφές. Τὸ ἐν στ. 14 ΝΕΟΠΟΙΟΥ κεῖται βεβαίως ἀντὶ νεοποιοῦ ἀξιωματος γνωστοῦ ἤδη ἐξ ἐπιγραφῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἰδίως (ἴδε τὸν πίνακα τοῦ CIG ἐν λ. νεωποίης καὶ νεωποιδὸς σελ. 38). Ἐν στ. 15 μετὰ τὰ γράμματα ΜΙΝΑΙΟ τὸ Υ δὲν εἶνε βέβαιον, καίτοι δυσκόλως δύναται νὰ ἀναγνωσθῇ ὡς ἄλλο τι, τὰ ΑΝ σαφῆ, ἀλλὰ τὸ κατόπιν Υ εἶνε ἀμφιβολώτερον τοῦ προτέρου, ΜΟ σχεδὸν βέβαια, τὸ μετ' αὐτὰ Υ δύναται νὰ εἶνε καὶ Χ. Κατόπιν τοῦ τελευταίου Υ κεῖται πιθανῶς Ε. Ἐκ δὲ τῶν ἐπομένων δύο Π μόνον τὸ πρῶτον εἶνε βέβαιον.

22. Ἐπίκρανον βάρου ἐξ ὑμηπτιίου μαρμάρου μετὰ ἰχνῶν τῶν πελμάτων ἀνδριάντος ἀνωθεν. Πλ. 0,68, ὕψ. 0,28. Γράμματα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐφθαρμένα καὶ δυσανάγνωστα. Ἀπόκειται πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς.

· Ο Ν Ι Ε Ρ Ε Α Σ Υ Ν Κ Λ Ι ,
Κ Α Ι Δ Η Μ Ο Υ Κ Α Ι Υ Π Ο Τ Ο
Δ Ρ . Δ Ν Τ Ἀ Τ Η Ν Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο Ν Α Ρ Χ Η Ν
Μ Ε Ν Α Ν Δ Ρ Ο Ν Α Σ Κ Λ Η Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Γ Α Ρ Γ Η Τ Τ Ι Ο Ν

(Τ)ὸν ἱερέα Συνκλήτου Ῥώμης
καὶ Δήμου (καὶ Χαρί)τ[ων καὶ]
ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν
Μένανδρον Ἀσκληπιοδώρου
Γαργήττιον.

23. Βάρου τετράγωνον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Ὑψ. 1,40, πλ. 0,55, πάχ. 0,42. Ἀπόκειται ἔνθα καὶ ἡ προηγούμενη.

Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ν Π Δ Λ Ι Α Δ Δ Γ Α Θ Η Ν Α Σ
Κ Α Θ Υ Π Δ Μ Η Μ Α Τ Ι Σ Μ Δ Ν
Τ Η Σ Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Δ Υ Π Α Γ Δ Υ Β Δ Υ Λ Η Σ
Κ Α Ι Ε Π Ε Ρ Ω Τ Η Μ Α Τ Η Σ Β Δ Υ Λ Η Σ
5 Τ Ω Ν Φ Κ Α Ι Τ Δ Υ Δ Η Μ Δ Υ Τ Δ Γ Ε Ξ
Ν Δ Σ Τ Δ Π Ρ Α Ξ Ι Ε Ρ Γ Ι Δ Ω Ν Σ Α Β Ε Ι Ξ
Ν Ι Α Ν Η Ν Α Μ Ι Λ Λ Ω Ν Ε Υ Σ Ε *
Β Ε Ι Α Σ Τ Η Σ Π Ε Ρ Ι Τ Η Ν Θ Ε Δ Ν
Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Ἱερείαν Πολιάδος Ἀθηναῖς
καθ' ὑπομνηματισμὸν
τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλῆς
καὶ ἐπερώτημα τῆς βουλῆς
τῶν Φ' καὶ τοῦ δήμου τὸ γέ-
νος τὸ Πραξιεργιδῶν Σαβει-
νιανὴν Ἀμιλλῶν εὔσε-
βείας τῆς περὶ τὴν θεὸν
ἔνεκεν.

24. Τμήμα εὐμεγέθους ἐπικράνου ἑλλιπὲς ἑκα-
τέροθεν. Πλάτος 0,70, ὕψ. 0,20, πάχ. 0,22.
Ἀριθ. καταλ. 723.

Χ Ο Ν Ι Ο Σ
Ο Ν Γ Ν Α Ι Ο Υ
Φ Ι Λ Α Γ Α Θ Ι Α Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ 1895

[Ἡ βουλή ἢ ἐπὶ τοῦ δεινός ἀρ]χον(τ)ος
— ον Γναίου
[υἱὸν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ] φιλαγαθίας.

25. Ἐπίκρανον βάρου ἐκ γλαυκοφαίου μαρμά-
ρου ἑλλιπὲς πρὸς ἀριστεράν. Πλ. 0,61, ὕψ. 0,30.
πάχ. 0,63. Ἀριθ. καταλ. 627.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Ἰ Π Ο Ν Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Τ
Η Τ Τ Ι Ο Ν Α Ρ Ε Τ Η Σ
Κ Ε Ν Κ Α Ι Σ Ω Φ Ρ Ο Σ Υ Ν Η Σ

Ὁ δῆμος
- ππον Ἡρακλείτου
[υἱὸν -] - ἥττιον ἀρετῆς
[ἔνε]κεν καὶ σωφροσύνης

26. Βάσις ἐκ μέλανος ἐπιχωρίου λίθου. Πλ.
0,66, ὕψ. 0,31, πάχ. 0,40. Ἀριθ. καταλ. 728.

Ο Δ Η Μ Ο Σ
Σ Ε Μ Π Ρ Ω Ν Ι Α Ν Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Θ Υ
Α Τ Ε Ρ Α Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Γ Ε Λ Λ Ι Ο Υ Π Ο
Ι Λ Ι Κ Ο Λ Α Γ Υ Ν Α Ι Κ Α Α Ρ Ε Τ Η Σ
Ε Ν Ε Κ Α Ν

Ὁ δῆμος
Σεμπρωνίαν Λευκίου θυ-
[γ]ατέρα, Λευκίου Γελλίου Πο-
(π)λικόλα γυναῖκα ἀρετῆς
ἔνεκα(ν).

27. Μέγα βάρου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἑλλιπὲς
ἀνωθεν, ἀποκείμενον πρὸ τῆς Φιλωνείου στοᾶς.
Ὑψος 1,20, πλάτος καὶ πάχος 0,70. Ἡ ἐπιγραφὴ
περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ πλαισίου, ὡς ἐκ τοῦ-
του δὲ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτὴν καὶ
δύο μικρὰ τεμάχια ἐν τῷ μουσεῖῳ ὑπάρχοντα, ἐξ
ἧν τὸ μὲν προσηρμόσθη καὶ συνεκολλήθη πρὸς τὸ
βάρου συμπληρώσαν τὴν ἀρχὴν τῶν στίχων 3-9,
τὸ δὲ ἕτερον ἀνήκον εἰς τὸ ἄνω δεξιὸν ἄκρον τῆς
ἐπιγραφῆς δὲν προσαρμόζεται. Τὸ μικρὸν τοῦτο
τεμάχιον εἶνε ἀκέραιον ἀνωθεν καὶ πρὸς δεξιάν,
διακρίνομεν δ' αὐτὸ διὰ τοῦ γράμματος θ. Ὑψος
αὐτοῦ 0,25, πλ. 0,10, πάχ. 0,11. Ἡ διατήρη-
σις τῶν γραμμάτων εἶνε ἐν γένει καλλίστη. Τὸ

βάθρον τοῦτο ἄδηλον διὰ τίνα αἰτίαν φέρει δύο ἐπιμήκεις καὶ ὄχι πολὺ βαθείας ὀπάζ, ὧν ἡ κατώτερα κείται ἐκτὸς τῶν γραμμάτων, ἢ ἀνω-

τέρα ὅμως ἐξηφάνισε τὸ ἀνώτερον ἡμισυ μέρος τῶν ἐν αὐτῷ σωζομένων γραμμάτων τοῦ τρίτου στίχου.

-ω)

Γ Α . . . . ΡΙΑΡΧΗCΑΝ Ι
Ο Υ . . . . ΗC CΤΡΑΤΗΓΗCΑΝΤΟC ΕΙ
Ι Υ . . . . Λ C Ι Ν Ω . . . . ΤΟC ΕΚΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΓΩΝΟΘΕ

5 ΤΟC Π . . ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΟΙΚΟΘΕΝ ΤΙΤΟΥ ΦΛΛΕΩC ΘΕΝΟΥC
ΝΙΕΩ . . ΚΓΟΝΟΝ ΑΡΞΑΝΤΟC ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ ΠΑΝ
ΓΥΡΙ . . ΧΗCΑΝΤΟC ΚΗΡΥΚΕΥCΑΝΤΟC ΤΗC ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗC CΤΡΑΤΗΓΗCΑΝΤΟC ΕΠΙ ΤΑ ΟΠΛΑ Γ' ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΗ . . ΝΤΟC ΑΓΩΝΟΘΕΤΗCΑΝΤΟC ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟΔΕΙ-

10 Χ . . ΤΟC ΥΠΟΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΙΤΟΥ ΦΛΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΠΑΙΑΝΙΕ
ΑΔΕΛΦΟΝ ΑΡΞΑΝΤΟC ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΑΡΧΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙ
ΧΗCΑΝΤΟC ΚΗΡΥΚΕΥCΑΝΤΟC ΤΗC ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΟΥΛΗC
ΑΝΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑΡΧΗCΑΝΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗCΑΝΤΑ ΟΙΚΟΘΕΝ
ΙΚΕΙΟΙC ΠΡΕCΒΕΥCΑΝΤΑ ΔΙC ΕΙC ΡΩΜΗΝ ΕΠΙΘΕΟΥ ΑΝΤΩΝΕΙ

15 ΟΥΥΙΟΝ ΦΛ. ΕΙC ΙΔΩΡΑ CΤΗC ΦΛ. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΜΙΤΙΑC
ΛΑΟΔΑΜΕΙΑC ΘΥΓΑΤΡΟC ΚΡΑΤΕΡΟΥ ΕΓΓΟΝΟΝ ΟCΤΗΝ ΠΙCΤΙΝ
ΤΗ ΠΟΑΕΙ ΕCΤΑΝ ΥΝΔΙΩΝ ΚΑΤΕΛΙΠΕΝ ΦΥΛΑC CΕΙ ΗΕΡΟΦΑΝΤΟΥΝ
ΤΑ ΕΠΙΓΕΝ. ΥCΛΑΜ ΠΡΟΤΗΤΙΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙC ΠΑCΑΙC ΕΥΧΑΡΙCΤΗ
CΑΝΤΑ ΤΗ ΠΟΛΙΤΟC ΤΡΟΦΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΘΕΩ ΑΝ

20 ΤΩΝ ΕΙΝΩΛΑΒΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΜΥΗCΑΝΤΟC
. ΟΥΚΙΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΟΥ ΗΡΟΝ ΔΙC ΕΠΙ ΤΩ ΕΤΕΙΑ ΓΑΓΟΝΤΑ
ΜΥCΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΜΙΤΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟC ΕΙΔΡΥCΑΝ
ΤΑ ΕΥΜΟΛΠΙΔΗΝC ΥΝΑΓΑΓΟΝΤΑ ΕΠΕΙΚΑΙ ΕΠΙΛΕΓΟΝΤΑ ΕΙΧΟΜΕΝΑ ΡΕΤΗC ΜΕΓΕ
ΘΕΙΚΑΙ ΤΗC ΠΡΟC ΤΟΥC ΘΕΟΥC ΕΥCΕΒΕΙΑC ΚΑΝΤΟΥ ΤΩ ΧΑΡΙΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

[Ἡ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου καὶ ἡ βουλὴ τῶν Φ'. καὶ
[ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Τίτον Φλ. Λεωσθένην Παιανιέα
[Τίτου Φλ. Ἀλκιβιάδου Παιανιέ]ω[ς υἱὸν ἄρξαντ]ο[ς τὴν
[ἐπώνυμον ἀρχὴν π]α[νηγυ]ριαρχήσαν[τος κηρυκ]εύσαν-
[τος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου [βουλ]ῆς στρατηγήσαντος ἐπὶ τὰ ὄ]-
[πλα γ]υ[μνα]σ[ιαρχήσαν]τος ἐκ τῶν ἰδίων ἀγωνοθε[τήσαν]-
5 τος Π[αν]αθηναίων οἰκοθεν, Τίτου Φλ. Λεωσθένους [Παια]-
νιέω[ς ἐ]κγονον ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, παν[η]-
γυρι[αρ]χήσαντος, κηρυκεύσαντος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου
βουλῆς, στρατηγήσαντος ἐπὶ τὰ ὄπλα γ'. καὶ γυμνασιαρ-
χ[ή]σ[αν]τος, ἀγωνοθετήσαντος Παναθηναίων ἀποδει-
10 χ[θέν]τος ὑπὸ θεοῦ Ἀδριανοῦ, Τίτου Φλ. Ἀλκιβιάδου Παιανιέ-
[ω]ς ἀδελφὸν ἄρξαντος τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν πανηγυρι-
[αρ]χ[ή]σαντος, κηρυκεύσαντος τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς,

- [ἄρξ]αντα, πανηγυριαρχήσαντα, γυμνασιάρχῃσαντα οἰκοθεν
 [ο]ικείοις, πρεσβεύσαντα δις εἰς Ἑρώμην ἐπὶ θεοῦ Ἀντωνεί-
 15 [ν]ου, υἱὸν Φλ. Εἰσιδώρας τῆς Φλ. Ἑρακλείτου καὶ Δομιτίας
 (Λ)αοδαμείας θυγατρὸς Κρατεροῦ ἔγγονον, ὃς τὴν πίστιν
 τῇ πό(λ)ει ἐς τὰ νῦν δι' ὧν κατέλιπεν φυλάσσει, ἱεροφαντοῦν-
 τα ἐπὶ γέν[ο]υς λαμπρότητι καὶ φιλοτιμίαις πάσαις εὐχαριστή-
 20 σαντα τῇ πόλι, τὸ στρόφιον παρὰ τῷ αὐτοκράτορι θεῷ Ἀν-
 τωνείω λαβόντα καὶ τὸν αὐτοκράτορα μύησαντος
 [Λ]ούκιον Αὐρήλιον Οὐῆρον, δις ἐπὶ τῷ ἔτει ἀγαγόντα
 μυστήρια καὶ τοῦτο κατὰ τὸ θεμιτόν, καὶ προσειδρύσαν-
 τα Εὐμολπίδην, συναγαγόντα ἔπει καὶ ἐπιλέγοντα «*εἶχομεν*», ἀρετῆς μεγέ-
 θει καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας κἄν τούτω χάριν ἀνέθηκεν.

Στ. 9 ἐν τέλει ὑπάρχει χώρος ἐνὸς γράμματος
 κενὸς πληρούμενος διὰ στιγμῆς. Στ. 17 ΠΟΑΕΙ
 κατὰ παραδρομὴν τοῦ χαρακτοῦ. Στ. 20 λα-
 βόντα-μύησαντος (οὕτω). Ἀξία σημειώσεως εἶνε
 καὶ ἡ ἐν τέλει συντακτικὴ ἀνακολουθία: ἀρετῆς
 μεγέθει καὶ -εὐσεβείας - χάριν. Περὶ τοῦ γέ-
 νους τοῦ Τίτου Φλ. Λεωσθένους ἴδε Hirschfeld
 (Hermes VII, σελ. 52 ἐξ.) καὶ Dittenberger (εις
 CIA, III, 656).

28. Ἐπίκρανον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἑλλιπὲς
 πρὸς δεξιάν. Πλ. 0,33, πάχ. 0,17, ὕψος τῆς ἐπι-
 γεγραμμένης ἐπιφανείας 0,07.

Ι Β Ο Υ Δ Η Η Ε Ξ Α Ρ Ε Ι Ο Υ Π Λ
 Μ Ο Σ Τ Ι Τ Ο Ν Φ Λ Α Ο Υ Ι Ο

(Ἡ)βου(λ)ῆ ἔξ Ἀρείου π[ά]γρου καὶ ἡ βουλή τῶν-καὶ ὁ δῆ]-
 μος Τίτον Φλόουσιον - -

29. Τεμάχιον στρογγύλου βάρους ἐξ ὑμηττίου
 μαρμάρου ἀποκείμενον πλησίον τοῦ Βουλευτηρίου
 ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τείχους. Ὑψος 0,90, διά-
 μετρος περιπίου 0,92.

Λ Λ Κ Ο Ν Τ Ι Τ Ι Ο Ν
 Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ Υ Ο Ν
 Α Ρ Ε Τ Η Σ Ε Ν Ε Κ Α Κ Α Ι Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ

[Μᾶρ]κον Τίτιον
 Λευκίου υἱὸν
 ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐνοίας.

30. Τμήμα μεγάλης στήλης ἐκ πεντελησίου
 μαρμάρου συγκεκολλημένον ἐκ τεσσάρων τεμα-
 χίων, πανταχόθεν ἑλλιπές. Ὑπὸ τὸν σωζόμενον τε-
 λευταῖον στίχον δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα γράμματα.
 Ὑψος 0,63, πλ. 0,32, πάχ. 0,14-0,16. Ἐκ τῆς
 αὐτῆς στήλης μοὶ φαίνεται ὅτι προέρχεται καὶ τὸ
 μὴ προσαρμόζον πρὸς τὰ λοιπὰ τεμάχιον β'. Ὑψ.
 0,18, πλ. 0,075. Ἀριθ. καταλ. 24-25.

α'.

- A

β'.

Ι Ε Ν

Ε Ι Κ

Ν Δ Γ

Α Ν

Η Ε Ι

Α Ν

Ο Λ Ο

Α Τ Ι Θ Ε Ν Α Ι Ε Ξ Ε

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ πρώτου τεμαχίου εἶνε κε-
 χωρισμένος τῶν λοιπῶν καὶ ἴσως ἦτο ἐπικεφαλὴς
 τῆς ὅλης ἐπιγραφῆς, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀναγνω-
 σθῇ ἀγαθῇ τύχῃ, διότι μετὰ τὸ Α ὑπάρχει ἰκανὸς
 χώρος κενός. Ὁ τελευταῖος στίχος ἴσως δύναται
 νὰ ἀναγνωσθῇ [ἀν]ατιθέσθαι ἔξε[στι].

31. Δύο τεμάχια στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου
 μὴ προσαρμόζοντα μὲν πρὸς ἄλληλα, ὁμοίωτατα
 ὅμως κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὸ
 χρῶμα τῆς ἐπιφανείας τοῦ μαρμάρου. Τὸ πρῶτον
 εἶνε ἀκέραιον ἄνωθεν, καὶ ἐκδεδομένον κατὰ Lenor-
 mant ἐν CIA III 3958 ὄχι ἀκριβῶς. Τὸ δεύτερον
 δὲ εἶνε πανταχόθεν ἑλλιπές. Α ὕψ. 0,20, πλ.
 0,075, πάχ. 0,04, Β. ὕψ. 0,22, πλ. 0,12, πάχ.

0,04. Οἱ τρεῖς τελευταῖοι στίχοι τοῦ Α εἶνε κω-
χωρισμένοι τῶν πρώτων, ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ Β ὑπάρ-
χει ἄνωθι ἄγραφος χώρος, φαίνεται ὅτι οἱ στίχοι
αὐτοῦ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς τελευταίους τοῦ Α.

Α		
Υ Π		
Ο Σ Μ		
C T	B	
Α Φ	\ Ω Ν Ο C	- (λ)ωνος
Η Ν Ο	C I O C	- σιος
Τ ω	Χ Α Ι Ο Υ	- χαίου
	Ω Ν	- ων

Ἐν στ. 1 τοῦ τεμαχίου Α ἴσως πρέπει νὰ συμ-
πληρωθῇ: [καθ'] ὑπ[ομνηματισμὸν τῆς ἐξ' Ἀρείου
πάγου βουλῆς].

32. Τμῆμα κίονος ἀρραβδώτου ἐκ λευκοῦ μαρ-
μάρου ἀνήκοντος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ λε-
γομένου Βουλευτηρίου ῥυθμισμένην ῥωμαϊκὴν
στοάν, ἔνθα καὶ εὐρέθη. Ὁ λίθος εἶνε πολλαχῶς
διερρηγμένος, πολλὰ δὲ τεμάχια αὐτοῦ ὀλοσχερῶς
ἀποκεκομμένα ἀπέκειντο ἐν τῷ μουσεῖῳ καὶ ἀλλα-
χοῦ, μέχρις ὅτου ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντα εἰς
αὐτὸν καὶ συνεκολλήθησαν ὅσα προσήρμοζον. Ἡ

διάμετρος τοῦ κίονος εἶνε 0,62, τὸ δὲ μέγιστον
ὑψος τοῦ σωθέντος τμήματος αὐτοῦ μετὰ τῶν συγ-
κολληθέντων τεμαχίων 0,65. Πλὴν τούτου ὅμως
ὑπάρχει καὶ ἄλλο τεμάχιον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κίονος
μὴ προσαρμόζον πρὸς τὸ λοιπὸν μέρος, συγκολλη-
θὲν δὲ ἐκ τριῶν μικροτέρων τεμαχίων, ὅπερ δια-
κρίνομεν διὰ τοῦ γράμματος β' (ὑψος αὐτοῦ 0,15),
προσέτι δὲ καὶ τρίτον μικρὸν τεμάχιον διακρινόμε-
νον διὰ τοῦ γράμματος γ (ὑψος αὐτοῦ 0,09, σω-
ζομένη περίμετρος 0,14). Ἡ ἐπιγραφή ἐν μὲν
τῷ μείζονι σωζομένῳ τεμαχίῳ α εἶνε ἐκατέροθεν
ἀκεραία πλὴν τῶν πρώτων ὀκτώ στίχων, κάτωθεν
δὲ οὐδὲν ἐλλείπει πλὴν μικροῦ μέρους τῆς πρὸς
δεξιὴν στήλης (2-3 στίχοι). Ἐν τῷ τεμαχίῳ β
πάντες οἱ στίχοι εἶνε ἐλλιπεῖς πρὸς δεξιάν, ἄνωθεν
δὲ τοῦ πρώτου στίχου κατὰ τὸ μέσον τοῦ σωζομέ-
νου μέρους αὐτοῦ δὲν ὑπάρχουσι γράμματα, δυνατόν
ὅμως νὰ ὑπῆρχεν ἐπικεφαλὴ τις (ὡς τὸ ὑπ' ἐμοῦ
συμπληρωθὲν Ἀγαθῇ τύχῃ) ὑψηλότερον. Ἐν δὲ
τῷ τεμαχίῳ γ ἡ ἐπιγραφή εἶνε πανταχόθεν ἐλλι-
πής. Τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων διαφέρει κατὰ
μέρη ἢ καὶ κατὰ στοιχεῖα· τὰ μέγιστα γράμματα
ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τεμαχίῳ β καὶ ἐν τοῖς δύο πρῶ-
τοις στίχοις τοῦ γ ἔχοντα μέγεθος 0,013-0,015,
τὰ δὲ ἐλάχιστα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ α καὶ τοῖς τε-
λευταίοις στίχοις τοῦ γ ἔχοντα ἐνίοτε μέγεθος μέ-
νον 0,007. Ἀριθ. καταλ. 6-8.

6.

Ι Σ Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ο
Κ Ο Μ Μ Ο Δ Ο Υ Α Ν Τ Ω Ν Ι Ν Ο Υ Σ
Χ Ο Υ Σ Β Η Σ , Ι Ε Ω Σ Π Α Ν Η Γ Υ Ι , Α Ρ
Π Ο Λ Ε Ω Σ Ι Ο Ι Ε Ρ Ο Φ / , Ι Ο Υ Ξ
5 Α Ι Ο Λ Ι Ω Ν Ο Σ Ο Η Δ Ρ Ο Μ Ι
Α Ν Τ Ι Ο Χ Ι Δ Ο Σ Τ Ι Μ Η
Ι Σ Ι Τ Ο Υ Σ ^ Ν Ε
Ν '

γ.

Ι Υ Μ Ο Σ Δ Ι Λ Ε Υ
Λ Λ Η Ν Ε Υ C
Θ Ε Ν Η Σ Α Ν Θ Ο Υ
5 Ο Σ Α Ν Θ Ο Υ
Ι Τ Ε Λ Η Σ

α.

Λ Ο
 Α Ι Φ
 Ι Ε Ρ Λ
 Κ Λ Μ
 5 Α Ρ Ι Σ Ι
 Κ Τ Η Τ Ο Σ Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Υ
 Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Γ Λ Α Υ Κ Ο Υ
 Κ Λ Ν Ι Κ Η Φ Ο Ρ Ο Σ
 Μ Ε Γ Α Λ Ι Ν Ο Σ Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Υ
 10 Χ Α Ι Ρ Ε Α Σ Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ
 Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ Λ Ο Σ Ζ Ω Σ Ι Μ Ο Υ
 Φ Σ Τ Ε Φ Α Ν Ο Σ
 Α Ν Α Φ Λ Υ Σ Τ Ι
 Α Ι Μ Α Ρ Κ Ο Σ
 15 Κ Λ Σ Ε Ρ Α Π Ι Ω Ν
 Ι Ο Υ Κ Α Ι Κ Ι Λ Ι Λ Ν Ο Σ
 Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ Κ Α Ρ Π Ο . . Ρ Ο Υ
 Σ Η Μ Α Χ Ι Δ Α Ι
 Ε Ι Σ Ι Δ Ω Ρ Ο Σ)
 20 Θ Ρ Α Σ Υ Β Ο Υ Λ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ι
 Ε Υ Ρ Ι Π Ι Δ Η Σ Π Ρ Ε Ι Μ Ο Υ
 Ε Π Ι Τ Υ Γ Χ Α Ν Ω Ν)
 Ο Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ Ε Ι Φ Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ
 Α Ι Σ Ι Τ Ο Ι
 25 Ι Ο Ι Ε Ρ Ο Φ Α Ν Τ Η Σ
 Α Ι Λ Δ Α Δ Ο Υ Χ Ο
 Ε Ρ Ε Ν Ν Ι Ο Σ Ι Ε Ρ Ο Κ Η Ρ Υ
 Κ Δ Ε Π Ι Β Ω Μ Ω

Ι
 Α Ι Μ
 Α Ι Μ /
 Τ Ι Τ Ι Ο Σ Μ Ο . . . . Ι Ο Σ
 Α Λ Ω Π Ε Κ Η Θ Ε Ν
 Χ Ρ Υ Σ Ε Ρ Ω Σ)
 Δ Ε Ι Φ Ι Λ Ο Σ Χ Α Ρ Ε Ι Σ Ι Ο Υ
 Ν Ι Κ Ο Μ Α Χ Ο Σ)
 Δ Ε Ι Φ Ι Λ Ο Σ)
 Φ Υ Ρ Ν Η Σ Ι Ο Ι
 Υ Γ Ε Ι Ν Ο Σ Α Ρ Χ Ι Μ Η Δ Ο Υ Σ
 Κ Ρ Ι Ω Ε Ι Σ
 Ν Ι Κ Ο Σ Ρ Α Τ Ο Σ Ν Ι Κ Ι Ο Υ
 Β Λ Ι Γ Ξ
 Τ Η Σ)

β'.

[Ἄγαθῆ τύχη]

[Νίκη]ς τοῦ αὐτοκράτορος [Μάρκου Αὐρηλίου]
 Κομμόδου Ἀντωνίνου σ[εβαστοῦ ἐπ' ἄρχοντος - -
 -χους Βησ[α]ιέως πανηγυ(ρι)αρχοῦντος καὶ ἐπιμελητεύοντος; τῆς]
 πόλεως Ἰο(υλίου) ἱεροφ(άντ)ου σ[πραττηγοῦντος ἐπὶ τοὺς ὀπλίτας]
 Αἰολίωνος [Φλυέως β]οηδρομι[ῶνος - - - οἱ πρυτάνεις τῆς]
 Ἀντιοχίδος [φυλῆς] τιμῆ[σαντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς]
 [ἀ]ίσίτους (ἀ)νέ[γραψαν]

- - -

γ'.

[ἐπών]υμος Δ Ι Λ Ε Υ
 [Πα]λληνεὺς
 -σ]θένης Ἄνθου
 -ος Ἄνθου
 -σ]ιτέλης

α'.

Λο[ύκιος - -]	
Αἰ(λιος) Φ - -	
Ἴερ(ε)- - -	
Ἄρισ[τ- -	
Κτῆτος Ἐπιγόνου	
Διονύσιος Γλαύκου	Αἰμ(ιλ - -)
Κλ. Νικηφόρος	Αἰμ(ίλιος) - -
Μεγαλῖνος Ἀφροδισίου	Τίτιος Μ(ο) - - (σ)ιος
Χαιρέας Διογένους	Ἄλωπεκῆθεν
(Ἄ)ριστόβουλος Ζωσίμου	Χρυσέρως
Φλ. Στέφανος	Δείφιλος Χαρεισίου
Ἄναφλύστ[ιοι]	Νικόμαχος
Αἰ(λιος) Μᾶρκος	Δείφιλος
Κλ. Σεραπίων	Φυρνήσιοι
Ἰούλιος Καικιλιανός	Ἰγείνος Ἀρχιμήδους
Τιμοκράτης Καρπο[φόρου]	
Σημαχίδαι	Κριωεῖς
Εἰσίδωρος	Νικόσ(τ)ρατος Νικίου
Θρασύβουλος Ἀριστί[ωνος]	Β(αίγη;)ς
Εὐριπίδης Πρέιμου	-της
Ἐπιτυγῶνων	
Ὀνήσιμος Εἰφικράτους	
Ἄϊσιτοι	
Ἰο(ύλιος) ἱεροφάντης	
Αἰλ. δαδοῦχο[ς]	
Ἐρένιος ἱεροκῆρυ[ξ]	
Κ(λαύδιος) ἐπὶ βωμῶ	

β'. στ. 1. Τὸ πρῶτον διασωθὲν λείψανον γράμματος δύναται νὰ ἀνήκη εἰς Η ἢ εἰς Ι, τὰ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐλλείποντα γράμματα ἦσαν τρία ἕως τέσσαρα. Ἐν τέλει κεῖται ἐφθαρμένον C ἀντὶ τοῦ ἄλλως συνήθους ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ Σ.—Στ. 4. Μετὰ τὸ ΙΟ χάσμα χωροῦν δύο γράμματα, ἅτινα ὅμως ἀναμφιβόλως δὲν ὑπῆρχον (πρβ. α' στ. 25).—Στ. 6. Μετὰ τὸ Ἀντιοχίδος χάσμα ἕως πέντε γραμμάτων. Τὴν συμπλήρωσιν ἐν στ. 1 παρέλαβον ἐκ τῆς ἐν CIA III 1089 ἐπιγραφῆς. Ἐν στ. 8 τὸ κατόπιν τοῦ Ν ἐφθαρμένον γράμμα πιθανῶς εἶνε

γ'. στ. 2 ἐν ἀρχῇ κάθετος κεραία ἐφθαρμένου γράμματος. Μετὰ τὸ Σ ὑπάρχει χώρος ἐνός γράμματος ἄγραφος, ἔπειτα δὲ Δ ἐφθαρμένον μὲν ἀλλ', ὡς φαίνεται, βέβαιον καὶ μετ' αὐτὸ κάθετος κεραία

ἀδήλου γράμματος. Τὰ λοιπὰ σαφῆ. Ἐν τοῖς ἐπομένοις στίχοις δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα γράμματα πρὸς δεξιάν.

α'. στ. 3. Μετὰ τὸ Ρ λείψανον γράμματος πιθανῶς Ε· πιθανῶς καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ Ι ἐγράφη κατὰ παραδρομὴν ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ Φ, ὥστε πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ Φερε[κράτης] ἢ τι τοιοῦτον.—Ἐν τῇ πρὸς δεξιάν στήλῃ ἄνωθεν τοῦ Κριωεῖς ὑπάρχει εἰς στίχος ἄγραφος. Τὸ ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ τῆς αὐτῆς στήλης ὄνομα κατὰ τὰ σωζόμενα λείψανα τῶν γραμμάτων φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ Βαίγης, καίτοι τοιοῦτον ὄνομα οὔτε γνωστὸν εἶνε, οὔτε ἐτυμολογικῶς εὐεξήγητον.

33. Βάσις ἐξ ὑμηττίου μαρμάρου φέρουσα ἄνωθεν μεγάλην τετράγωνον ὀπὴν ἐν τῷ μέσῳ διήκου-

σαν δι' ἅπαντος τοῦ λίθου. Πλ. 0,56, ὑψ. 0,38, π. 1,32. Οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι εἶνε κεχαραγμένοι ἐπὶ παλιγξέστου ἐπιφανείας, τὸ δὲ δεξιὸν ἥμισυ τοῦ στ. 4 καὶ ὁ στ. 5 φαίνεται ὅτι ἀπεξέσθησαν ἐκ δευτέρου ἀφανισθέντες ὀλοσχερῶς πλήν ἐλαχίστων ἰχνῶν. (Περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ τῆς συμπληρώσεως πρὸς CIA III, 642 καὶ 644). Ἀπόκειται ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀνατολὰς τείχους πλησίον τοῦ Βουλευτηρίου.

ΗΞΑΡΕΙΟΥΠΑΓΟΥΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΗΒΟΥΛΗΤΩΝΕΞΑΚΟCΙΩΝ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΟΑΘΗΝΑΙΩΝΙΟΥ
ΛΙΟΝΝΙΚΑΝΟΡΑ!

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή
καὶ ἡ βουλή τῶν ἐξκκοσιῶν
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων Ἰού-
λιον Νικάνορα [νέον Ὀμηρον]
[νέον Θεμιστοκλέα].

34. Τεμάχιον στήλης ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἀκέραιον μόνον πρὸς δεξιάν, κάτωθεν δὲ καὶ πρὸς ἀριστερὰν ἐπίτηδες ἀποτετμημένον. Ὑψος 0,24, πλ. 0,12, π. 0,115. Τὰ γράμματα ὁμοιάζουσι πολὺ πρὸς τὸ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1894 σελ. 211 ἀριθ. 36 ἐκδεδομένον τεμάχιον, ὥστε δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον νὰ προέρχωνται ἀμφοτέρωθεν ἐκ τῆς αὐτῆς στήλης, καίτοι ἐκεῖνου τὸ πάχος εἶνε σημαντικῶς μεγαλύτερον (0,13-0,14). Ἀριθ. καταλ. 115.

ΑΛΙΓΟΤΟ	[κε](χειρ)στο[νημένον]
ΝΤΩΝΦΟ	
ΥΤΟΝΤΩΝ	
ΟΥΝΤΑΣΕ	- οὔντας ε -
5 ΩΙΝΙΚΑΝΟΡΙ	[Ἰουλί]φ Νικάνορι
ΑΝΕΑΝΩΣΙΝ	- αν ἐὰν ὤσιν
ΝΚΑΙΜΕΤΑ	- ν καὶ μετα-
ΙΣΕΩΣΟ	- σεως ο -
ΤΩΝΕΣΟ	
10 ΥΝΦΩΝΟΝ	[σ]ύνφωνον
ΝΗΤΟΝΜΕ	
ΣΟΛΟΥΣ	- ς ὀ(δ)ούς.

35. Τμήμα βάσεως ἐξ ὑμηττίου μαρμάρου μόνον ἄνωθεν ἀκέραιον. Πλ. 0,35, ὑψ. 0,33, π. 0,30. Ἀριθ. καταλ. 712.

ΙΑΕΤΡΑΤΩΝ
ΙΣΑΤΟΙ [ε]ἰσατο Ι

Τὰ δύο πρῶτα γράμματα ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ εἶνε λίαν ἐφθαρμένα καὶ μόλις διακρίνονται, πάντα τὰ λοιπὰ ὁμῶς εἶνε σαφῆ. Ἄν ἡ ἀνάγνωσις εἴσατο ἐν στ. 2 εἶνε ὀρθή, τὸ ἐπόμενον ἰσως ἀνήκεν εἰς τὴν λέξιν ἰέρεια, ὅτε πρέπει νὰ ὑποτεθῆ ὅτι τὸ ὄνομα αὐτῆς ὑπῆρχεν ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ τοῦ ἐλεγειακοῦ στίχου.

36. Δύο τεμάχια ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου μικροῦ τινος μνημείου μὴ συναρμοζόμενα πρὸς ἄλληλα, ἀμφοτέρωθεν πανταχόθεν ἐλλιπῆ. Τοῦ πρώτου πλάτος 0,27, ὑψ. 0,17, π. 0,15· τοῦ δευτέρου ὑψ. 0,13· πλ. 0,10, π. 0,035. Ἀριθ. καταλ. 499-450.

α'.

- Β Α -	β'.
Σ Α Ρ Ε Ι Ο Ι	
Π Ι Μ Ε Λ Η Θ Ι	Ι Α C
Ι Ο Υ	Γ Ι Ν Ι Τ Α

[Αὐτοκράτορα Καίσαρα - - σε]βα[στον; - -
[ἡ] ἐξ Ἀρείου[υ πάγου βουλή - - -
[ε]πιμεληθ[έντος τῆς ἀναθέσεως]
β'. στ. 2 [Ἐλευ]στίν(ι); Τ.Κ--

Τὸ στοιχεῖον Σ δηλοῖ τὸ ξ, τὸ δὲ σ δηλοῦται διὰ τοῦ C — β'. στ. 1. Τὸ πρῶτον γράμμα δὲν δύναται νὰ εἶνε Ν, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ συνδεθῆ μετὰ τοῦ α' ἀναγινωσκομένου [ἀν]α[θέσεως]. Τὸ τελευταῖον γράμμα ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ τοῦ β' φαίνεται ὡς λείψανον Κ, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ Τ ἔχει τὴν ἄνω γραμμὴν οὕτω ἐκτεταμένην, ὥστε ἐνοῦται πρὸς τὸ Ι ὁμοιάζον πρὸς Π. Τὸ Τ τοῦτο ἔνεκα τοῦ ἐπομένου Κ πρέπει νὰ ἐκληφθῆ ὡς συντετρημένη γραφή τοῦ ὀνόματος Τίτος.

37. Τεμάχιον βάσεως τινος ἢ ἐπικράνου ἐλλιπὲς κάτωθεν καὶ πρὸς δεξιάν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐχαράχθη αὐτοσχεδίως ἢ ἐπιγραφή ἐν χρόνοις ὑστερωτέροις Ὑψος τῆς ἐπιγεγραμμένης ἐπιφανείας 0,25, πλ. 0,18 Ἀριθ. καταλ. 483.

Τ Ρ Υ Φ Ω Ν Ε

Τρύφων 'Ε-

Τὸ ἐν τέλει Ε εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ ἀρκτικὸν γράμμα τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς τοῦ Τρύφωνος. Ἡ ἀμέλεια τῆς χαράξεως τῶν γραμμάτων καὶ ἡ θέσις, ἐφ' ἧς εἶνε κεχαραγμένα, καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἡ ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τεχνίτην καὶ ἐπομένως ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῆ ἑ[ποίη-σεν].

38. Τεμάχιον λευκοῦ μαρμάρου πανταχόθεν ἐλλιπές. Ὑψ. 0,30, πλ. 0,12-113, πάχ. 0,07. Μέγεθος γραμμάτων 0,008. Ἐπιφάνεια λίαν ἀποτετριμμένη. Ἄριθ. καταλ. 131.

	Ι Ε Ρ Ι Α Τ	
	Ν Τ Ω Ν Τ Ω	
	Σ Α Π Α Σ Ι Ν	-ς ἅπασιν
	Ν Ε Π Ι Γ Ν Ω Σ Ι	[ἐὰν ἐπιγνώσιν]
5	Τ Ω Ι Μ Ε Ν Τ Ο	
	ΟΥ . Α Σ Ε Π	
	Α Σ Δ Ι Τ Η Σ Α	-άσαι τῆς Α
	Δ Τ Ρ Ι Ω Ι	
	Υ Ξ Τ Η Ρ Ι Α	[μ]υστήρια
10	Ν Η	
	Α Τ Ε Ρ Α	
	Τ Ι Α Σ Σ Χ Ι	
	Ν Α Υ Τ Ο	
	Α Ο Υ Ο Η Σ Α Τ	[ἀκολ]ουθῆσ(αι) τ-
	Κ Η Ι	
	Λ Ι Τ	
	Ο Τ Ι	
	Π .	
	Ο . . Ο Υ Θ Ε Μ	
20	Ω . Ο Υ	
	Γ Ι Γ Ε Ν Ε Ι	[τῶ]ι γένε(ι τ)[ὦν -]
	Ν Α . Τ	
	Τ	

39. Τμήμα βάρου τινὸς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου

συγκολληθὲν ἐκ τριῶν τεμαχίων πανταχόθεν ἐλλιπές. Ὑψ. 0,44, πλ. 0,35, πάχ. περίπου 0,34. Τὰ γράμματα εἶνε ἐπιμήκη, φαίνονται δ' ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους τῆς ἀρχαιότητος (ἴσως εἰς τὸν Δ' μ. Χ. αἰῶνα) Ἄριθ. καταλ. 214.

Κ Υ Ι	Κυ[ντιλιανῶ;]
ΟΥ Π Α Τ Ω Α Σ Ι Α Σ	[ἀνθ]υπάτω Ἀσίας
Μ Ο Λ Π Ι Δ Η Ι	[Εὐ]μολπίδη.

Στ. 1. Τὸ μέσον γράμμα φαίνεται ὅτι ἦτο Κ.

40. Ἐκκενωθείσης ἐσχάτως τῆς παλαιᾶς ἀποθήκης τῶν ἀρχαιοτήτων εὐρέθη ἐν γωνίᾳ τινὶ τεμάχιον τῆς ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1894 σελ. 202 ἀριθ. 21 ἐπιγραφῆς συγκολληθὲν πρὸς ἀριστερὰν αὐτῆς. Διὸ ἀναδημοσιεύω τὸ κείμενον αὐτῆς.

Ι Λ Ι	
Ο Ν Ο Ν Λ Ε Ω Ν	
Μ Ε Λ Ι Τ Ε Ω Σ Α	
Ε Π Ω Ν Υ Μ Ο Ν . . . . Ν Ι / .	
Η Γ Υ Ρ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α	Α Ι Α Γ Ω
Ε Τ Η Σ Α Ν Τ Α Τ Ω	
Π Ι Ε Ι Ω Ν	

Ἡ ἐπιγραφή ἀναφέρεται, ὡς φαίνεται, εἰς τὸν Θεμιστοκλέα τὸν υἱὸν Θεμιστοκλέους (πρβλ. στ. 1) ἔγγονον δὲ Λεωνίδου δαδούχου (πρβλ. στ. 2).

Σημειωτέον πρὸς τούτοις ἐνταῦθα ὅτι ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. 1894 σελ. 186 ἀριθ. 34 α' στ. 3 νομίζω τώρα ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ [κα]ὶ Ἀθηναῖ Π[ολιάδι]. Ὡσαύτως ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ αὐτόθι σελ. 193 ἐξ. ἀριθ. 10 στ. 11 ἀναγνωστέον [σ]τα(θ)μόν, ἐν δὲ σελ. 205 ἀριθ. 26 στ. 1 [ἀγλ]αὰ δέξατο δῶρ(α).

Ἐν Ἐλευσίνι μηνί Ἰουλίῳ 1895

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΣΚΙΑΣ